

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
2000/C 315/01	Επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης: 4,84 % την 1η Νοεμβρίου 2000 — Ισοτιμίες του ευρώ	1
2000/C 315/02	Ισοτιμίες του ευρώ	2
2000/C 315/03	Ισοτιμίες του ευρώ	3
2000/C 315/04	Κρατική ενίσχυση — Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την ενίσχυση C 45/00 (πρώην N 106/99) — Ιταλία — Ferriere Nord SpA — Ενισχύσεις για επενδύσεις σε νέα μονάδα έλασης για την παραγωγή συγκολλητών χαλύβδινων πλεγμάτων ⁽¹⁾	4
2000/C 315/05	Κρατική ενίσχυση — Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την ενίσχυση C 47/2000 (πρώην N 125/98) — Ιταλία — Ilva Lamiere e Tubi Srl ⁽¹⁾	7
2000/C 315/06	Κρατικές ενισχύσεις — Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά τα μέτρα C 33/2000 (πρώην NN 143/99) — ενίσχυση αναδιάρθρωσης υπέρ του ομίλου Fesa-Enfersa (Fertiberia SA) ⁽¹⁾	11
2000/C 315/07	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση ⁽¹⁾	21
2000/C 315/08	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση	23
2000/C 315/09	Ανακοίνωση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 89/686/ΕΟΚ που ενέκρινε το Συμβούλιο στις 21 Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με τα μέσα ατομικής προστασίας, όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 93/68/ΕΟΚ, 93/95/ΕΟΚ και 96/58/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾	24
2000/C 315/10	Κοινοποίηση αίτησης άδειας μεταλλευτικών ερευνών — Περιφέρεια Σικελίας — Περιφερειακή υπηρεσία βιομηχανίας — Περιφερειακό τμήμα ορυχείων — Περιφερειακή υπηρεσία υδρογονανθράκων και γεωθερμίας	35

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Σελίδα

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

Επιτροπή

2000/C 315/11

Ανακοίνωση λήξης της προθεσμίας της πρόσκλησης υποβολής προτάσεων για συνοδευτικά μέτρα [έμμεσες δράσεις έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης (ETA)] στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης με τίτλο «Προώθηση της καινοτομίας και ενθάρρυνση της συμμετοχής μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) (1998–2002)»

36

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης ⁽¹⁾:**4,84 % την 1η Νοεμβρίου 2000**Ισοτιμίες του ευρώ ⁽²⁾**3 Νοεμβρίου 2000**

(2000/C 315/01)

1 ευρώ	=	7,4508	κορόνες Δανίας
	=	339,9	δραχμές
	=	8,5408	κορόνες Σουηδίας
	=	0,6013	λίρες Αγγλίας
	=	0,873	δολάρια ΗΠΑ
	=	1,3354	δολάρια Καναδά
	=	93,63	γιεν
	=	1,53	φράγκα Ελβετίας
	=	7,977	κορόνες Νορβηγίας
	=	74,25	κορόνες Ισλανδίας ⁽³⁾
	=	1,652	δολάρια Αυστραλίας
	=	2,175	δολάρια Νέας Ζηλανδίας
	=	6,554	ραντ Νοτίου Αφρικής ⁽³⁾

⁽¹⁾ Επιτόκιο που εφαρμόστηκε στην πλέον πρόσφατη πράξη πριν την αναφερόμενη ημερομηνία. Σε περίπτωση δημοπρασίας μεταβλητού επιτοκίου, το επιτόκιο είναι το οριακό επιτόκιο.

⁽²⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

⁽³⁾ Πηγή: Επιτροπή.

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾**2 Νοεμβρίου 2000**

(2000/C 315/02)

1 ευρώ	=	7,4446	κορόνες Δανίας
	=	339,81	δραχμές
	=	8,521	κορόνες Σουηδίας
	=	0,5956	λίρες Αγγλίας
	=	0,8646	δολάρια ΗΠΑ
	=	1,3261	δολάρια Καναδά
	=	93,63	γιεν
	=	1,5288	φράγκα Ελβετίας
	=	7,9395	κορόνες Νορβηγίας
	=	73,65	κορόνες Ισλανδίας ⁽²⁾
	=	1,638	δολάρια Αυστραλίας
	=	2,1605	δολάρια Νέας Ζηλανδίας
	=	6,4743	ραντ Νοτίου Αφρικής ⁽²⁾

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

⁽²⁾ Πηγή: Επιτροπή.

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾**1η Νοεμβρίου 2000**

(2000/C 315/03)

1 ευρώ	=	7,4434	κορόνες Δανίας
	=	339,71	δραχμές
	=	8,474	κορόνες Σουηδίας
	=	0,5912	λίρες Αγγλίας
	=	0,8554	δολάρια ΗΠΑ
	=	1,3038	δολάρια Καναδά
	=	92,83	γιεν
	=	1,5279	φράγκα Ελβετίας
	=	7,8765	κορόνες Νορβηγίας
	=	73,4	κορόνες Ισλανδίας ⁽²⁾
	=	1,6341	δολάρια Αυστραλίας
	=	2,1484	δολάρια Νέας Ζηλανδίας
	=	6,4255	ραντ Νοτίου Αφρικής ⁽²⁾

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

⁽²⁾ Πηγή: Επιτροπή.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την ενίσχυση C 45/00 (πρώην N 106/99) — Ιταλία — Ferriere Nord SpA — Ενισχύσεις για επενδύσεις σε νέα μονάδα έλασης για την παραγωγή συγκολλητών χαλύβδινων πλεγμάτων

(2000/C 315/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Με επιστολή της 14ης Αυγούστου 2000 που αναδημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα του κειμένου της επιστολής στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Ιταλία την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά την προαναφερθείσα ενίσχυση.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση εντός ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού
Διεύθυνση Η
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Βρυξέλλες
Φαξ (32-2) 296 95 79.

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στην Ιταλία. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, με μνεία των σχετικών λόγων.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Με επιστολή της 19ης Φεβρουαρίου 1999, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της απόφασης αριθ. 2496/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής (κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, εφεξής «ΚΕΧ»), ότι προτίθενται να χορηγήσουν περιβαλλοντική ενίσχυση στη χαλυβουργική επιχείρηση ΕΚΑΧ Ferriere Nord SpA βάσει του τίτλου VI του περιφερειακού νόμου αριθ. 47 της 3ης Ιουνίου 1978, όπως τροποποιήθηκε από τον περιφερειακό νόμο αριθ. 2 της 2ας Ιανουαρίου 1992. Η κοινοποίηση αφορούσε ενισχύσεις για επενδύσεις στις εγκαταστάσεις συνεχούς χύτευσης καθώς και ενισχύσεις για επενδύσεις σε νέα μονάδα έλασης για την παραγωγή συγκολλητών χαλύβδινων πλεγμάτων.

Με επιστολή της 3ης Ιουνίου 1999, η Επιτροπή πληροφόρησε την ιταλική κυβέρνηση για την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 5 του κώδικα ενισχύσεων στη χαλυβουργία όσον αφορά τις ανωτέρω ενισχύσεις και την κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Η απόφαση δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* C 288 της 9ης Οκτωβρίου 1999, σ. 39.

Με επιστολή της 13ης Αυγούστου 1999, οι ιταλικές αρχές ισχυρίζονται ότι η νέα μονάδα έλασης (nuova linea di laminazione) παράγει συγκολλητά χαλύβδινα πλέγματα, που είναι προϊόντα εκτός του πεδίου της συνθήκης ΕΚΑΧ και ότι οι επενδύσεις στη νέα μονάδα δεν αποσκοπούν μόνο στη μείωση του θορύβου, αλλά κυρίως στη μείωση των αποβλήτων οξειδίου του σιδήρου. Ισχυρίζονται επίσης ότι η μείωση των επιπέδων θορύβου για τους εργαζομένους στη μονάδα έλασης είναι σύμφωνη με έναν από τους στόχους της κοινοτικής πολιτικής για το περιβάλλον, όπως αυτή ορίζεται από το άρθρο 174 της συνθήκης ΕΚ, δηλαδή την προ-

στασία της ανθρώπινης υγείας. Όσον αφορά το συμβιβασμό της ενίσχυσης με τους κοινοτικούς κανόνες, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι αυτή είναι σύμφωνη με το σημείο 3.2.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, εφόσον η νέα μονάδα έλασης δεν δημιουργεί ούτε υποκαθιστά παραγωγική ικανότητα υφιστάμενης εγκατάστασης, αλλά εισάγει απλώς μια καινοτόμο μέθοδο η οποία μειώνει αισθητά το θόρυβο και αποβάλλει τα απόβλητα οξειδίου του σιδήρου.

Η Ferriere Nord SpA και η ένωση ανεξάρτητων ευρωπαϊκών χαλυβουργιών (EISA) θεωρούν επίσης ότι η επένδυση στη νέα μονάδα έλασης δεν πρέπει να αξιολογηθεί με βάση τους κανόνες της συνθήκης ΕΚΑΧ αλλά με βάση τους κανόνες της συνθήκης ΕΚ.

Η ενίσχυση που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας ανακοίνωσης περιλαμβάνει επιχορήγηση, από την αυτόνομη περιοχή της Friuli-Venezia Giulia, ίση με 15 % της επενδυτικής δαπάνης ύψους 11 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (5,68 εκατομμυρίων ευρώ) για νέα μονάδα περιέλιξης χαλύβδινων πλεγμάτων. Σε σύγκριση με τις παραδοσιακές μονάδες ηλεκτρικής συγκόλλησης, η νέα μονάδα καταργεί το στάδιο της κατεργασίας εν ψυχρώ.

Η Ferriere Nord SpA παράγει προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της συνθήκης ΕΚΑΧ και είναι κατά συνέπεια «επιχείρηση» κατά την έννοια του άρθρου 80 της εν λόγω συνθήκης. Για το λόγο αυτό, και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν την κοινοποίηση βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 1 του ΚΕΧ, η Επιτροπή εξέτασε την ενίσχυση αποκλειστικά με βάση τους κανόνες της συνθήκης ΕΚΑΧ. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η Επιτροπή αμφέβαλε για το συμβιβασμό της ενίσχυσης με την κοινή αγορά βάσει των κανόνων της συνθήκης ΕΚΑΧ, κίνησε τον Ιούνιο του 1999 την επίσημη διαδικασία έρευνας με βάση μόνο τους κανόνες του ΚΕΧ.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι τα χαλύβδινα πλέγματα είναι προϊόν που δεν εμπίπτει στο πεδίο του παραρτήματος I της συνθήκης EKAX και ότι στην απόφασή της στην υπόθεση Gröditzter ⁽¹⁾ αναγνώρισε ότι «κατά κανόνα, οι ενισχύσεις σε επιχειρήσεις EKAX θα αξιολογούνται με βάση τη συνθήκη EKAX. Σε ορισμένες περιπτώσεις όμως, οι κανόνες της συνθήκης EK μπορούν να εφαρμοστούν στις ενισχύσεις σε δραστηριότητες εκτός EKAX που ασκούνται από επιχείρηση EKAX, υπό τον όρο ότι οι δραστηριότητες αυτές διαχωρίζονται σαφώς από τις δραστηριότητες EKAX της εν λόγω επιχείρησης».

Στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή σημειώνει ότι η Ferriere Nord SpA είναι μεμονωμένη επιχείρηση που δεν τηρεί χωριστούς λογαριασμούς για τις διάφορες δραστηριότητές της. Υπό τις συνθήκες αυτές, προτού αποκλείσει τη δυνατότητα εφαρμογής των κανόνων EKAX στην ενισχυόμενη επένδυση, η Επιτροπή πρέπει να εξασφαλίσει ότι η ενίσχυση δεν αποβαίνει προς όφελος των δραστηριοτήτων EKAX της Ferriere Nord SpA, εφόσον στην περίπτωση αυτή θα ετίθετο σε κίνδυνο η αυστηρή τήρηση της πολιτικής για τις ενισχύσεις στη χαλυβουργία, όπως αυτή εφαρμόζεται με βάση τον ΚΕΧ ⁽²⁾. Οι ιταλικές αρχές δεν παρείχαν στοιχεία που συνηγορούν υπέρ της άποψης αυτής. Η Επιτροπή θα μπορούσε να αξιολογήσει την ενίσχυση με βάση τους κανόνες της συνθήκης EK εάν οι ιταλικές αρχές της παρείχαν επαρκή στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι δεν υπάρχει κίνδυνος εκτροπής των ενισχύσεων προς όφελος των δραστηριοτήτων EKAX της Ferriere Nord SpA.

Όσον αφορά την ενδεχόμενη αξιολόγηση βάσει των κανόνων EK, σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, οι ενισχύσεις που φαινομενικά προορίζονται να στηρίξουν μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος ενώ στην πραγματικότητα είναι γενικές επενδυτικές ενισχύσεις, δεν καλύπτονται από τις κατευθυντήριες γραμμές ⁽³⁾. Το ίδιο ισχύει για τις ενισχύσεις για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Οι ιταλικές αρχές δεν παρείχαν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι βασικός στόχος της νέας μονάδας περιέλιξης είναι η προστασία του περιβάλλοντος ή η βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Φαίνεται, αντίθετα, ότι πρωταρχικός στόχος της νέας μονάδας περιέλιξης είναι η αντικατάσταση ή η αύξηση της παραγωγικής ικανότητας συγκολλητών χαλύβδινων πλεγμάτων της Ferriere Nord και η μείωση, σε σχέση με τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις, του αριθμού των πράξεων που είναι αναγκαίες για την παραγωγή των τελικών προϊόντων. Πρόκειται για εντελώς καινούργια μονάδα που έχει ως κύριο στόχο την παραγωγή χαλύβδινων πλεγμάτων με πιο ανταγωνιστικούς όρους. Υπό τις συνθήκες αυτές, στο παρόν στάδιο φαίνεται ότι οι επιπτώσεις στις συνθήκες εργασίας ή στο περιβάλλον αποτελούν οριακή μόνο συνέπεια αυτών των επενδύσεων.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κρίνει ότι πρέπει να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 όσον αφορά τις εν λόγω κρατικές ενισχύσεις.

⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 1999, για τις κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε η Γερμανία στην Gröditzter Stahlwerke GmbH και στη θυγατρική της Burg GmbH (EE L 292 της 13.11.1999, σ. 27, παράγραφος 33).

⁽²⁾ EE C 320 της 13.12.1998, σ. 3.

⁽³⁾ Βλέπει σημείο 3.2.1 των κατευθυντήριων γραμμών για τις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος (EE C 72 της 10.3.1994, σ. 3).

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

«Con la presente la Commissione si pregia informare l'Italia che, dopo avere esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito all'aiuto menzionato in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

I. PROCEDIMENTO

Con lettera del 19 febbraio 1999, le autorità italiane hanno notificato alla Commissione, conformemente all'articolo 6, paragrafo 1 della decisione 2496/96/CECA della Commissione (in prosieguo Codice degli aiuti alla siderurgia), la loro intenzione di concedere un aiuto in materia ambientale all'impresa siderurgica — soggetta al trattato CECA — Ferriere Nord SpA, in virtù della legge regionale del 3 giugno 1978, n. 47, capo VI, modificata dalla legge regionale n. 2 del 2 gennaio 1992. La notifica riguardava un aiuto agli investimenti destinati ad un impianto di colata continua e ad una nuova linea di laminazione per la produzione di rete elettrosaldada.

Con lettera del 3 giugno 1999, la Commissione ha informato il governo italiano della propria decisione di avviare il procedimento di cui all'articolo 6, paragrafo 5, del Codice degli aiuti alla siderurgia riguardo all'aiuto in oggetto, invitandolo a presentare le proprie osservazioni. La decisione è stata pubblicata nella *Gazzetta ufficiale delle Comunità europee* C 288 del 9 ottobre 1999, pagina 39.

Le autorità italiane hanno affermato, nella lettera del 3 agosto 1999, che la nuova linea di laminazione produce reti elettrosaldade, un prodotto che non rientra nel campo di applicazione del trattato CECA e che l'investimento relativo a detta nuova linea di laminazione mira non solo a ridurre l'inquinamento acustico, ma anche e soprattutto a ridurre la quantità di rifiuti di lavorazione costituiti dalle polveri di ossido di ferro.

Le autorità italiane sostengono che la riduzione del livello di esposizione del personale al rumore è conforme ad uno degli obiettivi perseguiti dalla politica comunitaria in materia ambientale, ai sensi dell'articolo 174 del trattato CE, ossia la protezione della salute umana. Esse ricordano che, stando alla tabella 12 del programma comunitario di politica e di azione a favore dell'ambiente e di uno sviluppo sostenibile ⁽⁴⁾, «nessuno deve essere esposto ad un livello di rumore che possa rappresentare un pericolo per la salute e la qualità della vita» e sostengono inoltre che l'esistenza di una direttiva del Consiglio in materia di protezione dei lavoratori contro i rischi derivanti dell'esposizione al rumore durante il lavoro ⁽⁵⁾ non significa che le misure prese in favore dei lavoratori non siano misure di carattere ambientale.

⁽⁴⁾ Risoluzione del Consiglio e dei rappresentanti dei governi degli Stati membri, riuniti in sede di Consiglio, del 1° febbraio 1993, riguardante un programma comunitario di politica ed azione a favore dell'ambiente e di uno sviluppo sostenibile — Programma politico e d'azione della Comunità europea a favore dell'ambiente e di uno sviluppo sostenibile (GU C 138 del 17.5.1993, pag. 1).

⁽⁵⁾ Direttiva 86/188/CEE del Consiglio del 12 maggio 1986 (GU L 137 del 24.5.1986, pag. 28).

Per quanto riguarda la compatibilità dell'aiuto con le norme comunitarie, le autorità italiane affermano che esso è conforme al punto 3.2.1 della disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente, poiché il nuovo impianto non è inteso a creare o sostituire la capacità produttiva degli impianti esistenti, ma esclusivamente a rendere possibile un processo innovativo di produzione che riduca notevolmente l'inquinamento acustico ed elimini i rifiuti rappresentati dalle polveri di ossido; d'altro canto, la Regione Friuli-Venezia Giulia ha già provveduto a detrarre parte delle spese (relative alle voci «opere strutturali» ed «impianti generici») dall'importo ammesso all'aiuto.

Infine, con lettere datate 17 novembre 1999 e 26 aprile 2000, le autorità italiane hanno sostenuto che ai sensi del programma istituito dalla legge regionale n. 47/78, approvato dalla Commissione, sono considerati ammissibili gli aiuti volti al miglioramento qualitativo dell'ambiente di lavoro.

Con lettera del 5 novembre 1999, l'impresa Ferriere Nord SpA ha affermato che l'investimento relativo ad una nuova linea di laminazione non deve essere considerato alla luce delle norme CECA, poiché la rete elettrosaldata è un prodotto che non rientra nell'ambito del trattato CECA, bensì del trattato CE. Le altre argomentazioni formulate dall'impresa Ferriere Nord SpA erano sostanzialmente analoghe a quelle avanzate dalle autorità italiane.

Con lettera del 4 novembre 1999, la European Independent Steelworks Association (EISA) ha dichiarato che l'impresa aveva già sostenuto ingenti investimenti per la produzione di rete elettrosaldata di elevata duttilità (un prodotto non CECA), che la domanda di tale prodotto è in aumento, che non esiste sovraccapacità nel settore e che tale prodotto è fondamentale per l'industria edilizia, in particolare nelle zone ad elevata sismicità. Anche l'EISA ritiene che gli investimenti produrranno significativi effetti positivi in termini di protezione dell'ambiente.

II. DESCRIZIONE DETTAGLIATA DELL'AIUTO

L'aiuto che forma oggetto della presente decisione riguarda una sovvenzione del 15 % relativa all'investimento per 11 miliardi di ITL (5,68 milioni di EUR) in una nuova linea di laminazione per la produzione di reti elettrosaldate che, rispetto agli impianti tradizionali, elimina il processo di trafilatura a freddo.

III. VALUTAZIONE DELL'AIUTO

L'impresa Ferriere Nord SpA fabbrica prodotti elencati nell'allegato I al trattato CECA ed è quindi soggetta all'articolo 80 del trattato. Per tale motivo, ed anche perché le autorità italiane hanno presentato una notifica in base all'articolo 6, paragrafo 1, del Codice degli aiuti alla siderurgia, la Commissione ha intrapreso l'esame dell'aiuto in oggetto esclusivamente alla luce delle norme CECA. Di conseguenza, giacché nutrivamo dubbi circa la compatibilità dell'aiuto con il mercato comune ai sensi del trattato CECA, nel giugno 1999 la Commissione ha avviato un procedimento formale per l'esame del caso soltanto alla luce del Codice degli aiuti alla siderurgia. Solo nell'agosto 1999, le autorità italiane hanno fatto presente alla Commissione che

l'investimento relativo alla linea di laminazione riguardava un prodotto non CECA, sostenendo che esso era compatibile con le norme del trattato CE.

La rete metallica elettrosaldata è un prodotto prefabbricato di rinforzo, composto di cavi di rinforzo di acciaio trafilati a freddo, lisci o nervati, saldati insieme perpendicolarmente in modo da formare una rete⁽⁶⁾. La rete elettrosaldata è un prodotto che non rientra nell'ambito di applicazione dell'allegato I del trattato CECA.

Come riconosciuto dalla Commissione nella decisione adottata nel caso Gröditzter⁽⁷⁾, «Di norma gli aiuti destinati alle imprese CECA devono essere valutati in base al trattato CECA. In talune circostanze può tuttavia essere applicabile il trattato CE, sempre che gli aiuti siano destinati ad attività non CECA e che le attività sovvenzionate siano nettamente separate dalle attività CECA».

Nel caso presente, la Commissione osserva che l'impresa Ferriere Nord SpA costituisce un'entità unica che non mantiene contabilità separata per le diverse attività. In tali circostanze, per poter escludere l'applicabilità delle norme del trattato CECA all'aiuto agli investimenti, la Commissione deve accertare che l'aiuto non vada a beneficio delle attività CECA dell'impresa Ferriere Nord SpA, poiché ciò recherebbe pregiudizio alla politica in materia di aiuti alla siderurgia applicata con il Codice degli aiuti alla siderurgia⁽⁸⁾. Le autorità italiane non hanno fornito elementi di prova in tal senso. Qualora fosse dimostrato che non sussiste alcun rischio che l'aiuto possa favorire le attività CECA dell'impresa beneficiaria, la Commissione potrebbe valutare l'aiuto in questione alla luce delle disposizioni del trattato CE.

Valutazione alla luce della normativa CE

A norma della disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente, gli aiuti che apparentemente sono destinati a misure di protezione ambientale ma che, in realtà, sono destinati agli investimenti in generale sono esclusi dalla disciplina⁽⁹⁾. Lo stesso vale per gli aiuti destinati al miglioramento delle condizioni lavorative. Le autorità italiane non hanno fornito alcuna prova del fatto che il principale obiettivo della nuova linea di laminazione consista nella protezione dell'ambiente o nel miglioramento delle condizioni di lavoro. Al contrario, la nuova linea di laminazione sembrerebbe principalmente intesa a sostituire o aumentare la capacità produttiva dell'impresa Ferriere Nord per la produzione di rete elettrosaldata e a ridurre il numero delle operazioni necessarie per ottenere il prodotto finito, rispetto agli impianti attualmente esistenti. Si tratta di una linea completamente nuova il cui primo obiettivo consiste nella produzione di rete elettrosaldata in condizioni più competitive. In tali circostanze, gli effetti sulle condizioni di lavoro o sull'ambiente appaiono, allo stadio attuale, mere conseguenze marginali dell'investimento.

⁽⁶⁾ Cfr. decisione della Commissione, del 2 agosto 1989, relativa ad un procedimento a norma dell'articolo 85 del trattato CEE (IV/31.553 — Rete metallica elettrosaldata) (GU L 260 del 6.9.1989, pag. 1, par. 1).

⁽⁷⁾ Decisione della Commissione, dell'8 luglio 1999, relativa agli aiuti di Stato concessi dalla Germania alla Gröditzter Stahlwerke GmbH ed alla sua controllata Walzwerk Burg GmbH (GU L 292, pag. 27, par. 33).

⁽⁸⁾ GU C 320 del 13.12.1988, pag. 3.

⁽⁹⁾ Cfr. punto 3.2.1 della Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente (GU C 72, del 10.3.1994, pag. 3).

CONCLUSIONI

Tenuto conto di quanto precede, la Commissione invita l'Italia a presentare, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione dell'aiuto, entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza

indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.

La Commissione desidera richiamare all'attenzione dell'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.»

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την ενίσχυση C 47/2000 (πρώην N 125/98) — Ιταλία — Ilva Lamiere e Tubi Srl

(2000/C 315/05)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Με επιστολή της 17ης Αυγούστου 2000 που αναδημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα του κειμένου της επιστολής στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Ιταλία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά την προαναφερθείσα ενίσχυση.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση εντός ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού
Διεύθυνση Κρατικών Ενισχύσεων
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Βρυξέλλες
Φαξ (32-2) 296 95 79.

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στην Ιταλία. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, με μνεία των σχετικών λόγων.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Με επιστολή της 20ής Νοεμβρίου 1997, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ (πρώην άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ) τη χορήγηση ενισχύσεων στην Ilva Lamiere e Tubi Srl (πρώην N 125/98) για επενδύσεις στη μονάδα παραγωγής σωλήνων βάσει του νόμου αριθ. 488/92 για τις ενισχύσεις υπέρ παρακαμαζουσών περιοχών. Με επιστολή της 26ης Μαρτίου 1999, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην ιταλική κυβέρνηση την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 5 του κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα όσον αφορά, μεταξύ άλλων, την ενίσχυση N 125/98, και την κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της ⁽¹⁾.

Με επιστολή της 14ης Ιανουαρίου 2000, οι ιταλικές αρχές υπογράμμισαν ότι η ενίσχυση N 125/98 πρέπει να ξεταστεί με βάση το πλαίσιο των ενισχύσεων υπέρ ορισμένων κλάδων κατασκευής

προϊόντων σιδήρου και χάλυβα εκτός ΕΚΑΧ ⁽²⁾. Ισχυρίζονται ότι το πλαίσιο αυτό αφορά δραστηριότητες που δεν εμπίπτουν στη συνθήκη ΕΚΑΧ και όχι όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, επιχειρήσεις εκτός ΕΚΑΧ. Θεωρούν επίσης ότι στην υπόθεση C 13/97 — Gröditzer Stahlwerke GmbH, η Επιτροπή δέχθηκε ότι ορισμένες ενισχύσεις σε επιχειρήσεις ΕΚΑΧ μπορούν να αξιολογηθούν βάσει των σχετικών διατάξεων της συνθήκης ΕΚΑΧ, υπό τον όρο ότι οι ενισχυόμενες δραστηριότητες καλύπτονται από τη συνθήκη ΕΚ και δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να θεωρηθούν ως δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο της συνθήκης ΕΚΑΧ.

Οι ιταλικές αρχές κρίνουν ότι οι δύο αυτές προϋποθέσεις πληρούνται στην παρούσα υπόθεση: δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η παραγωγή σωλήνων δεν εμπίπτει στο πεδίο της συνθήκης ΕΚΑΧ και, λαμβανομένων υπόψη των ελέγχων που προβλέπει ο νόμος αριθ. 488/92, δεν υπάρχει καμία δυνατότητα εκτροπής των ενισχύσεων υπέρ δραστηριοτήτων άλλων από εκείνες που ορίζονται στο διάταγμα με το οποίο εγκρίνεται η χορήγηση των ενισχύσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 332 της 20.11.1999, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΕ C 320 της 13.12.1988, σ. 3.

Περιγραφή της ενίσχυσης

Η ILT είναι εγκατεστημένη στο Taranto και ανήκει στον όμιλο Riva, ο οποίος είναι ένας από τους κυριότερους παραγωγούς χάλυβα στην ΕΕ. Παράγει, στην ίδια εγκατάσταση, τόσο προϊόντα ΕΚΑΧ, κυρίως λαμαρίνες θερμής έλασης, όσο και προϊόντα χάλυβα που εμπίπτουν στο πεδίο της συνθήκης ΕΚ, κυρίως σωλήνες. Η ILT διαθέτει τέσσερις μονάδες θερμής έλασης για την παραγωγή σωλήνων και έξι μονάδες επικάλυψης. Η ενίσχυση περιλαμβάνει επιχορήγηση ύψους 7 077 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών (3,65 εκατομμυρίων ευρώ) για επένδυση ύψους 14 105 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών (7,28 εκατομμυρίων ευρώ) που θα πραγματοποιήσει η ILT προκειμένου να εκσυγχρονίσει τη μονάδα ραφής των σωλήνων. Η ενίσχυση αντιστοιχεί, σύμφωνα με την κοινοποίηση, σε ΚΙΕ ίσο με το 40 % της επένδυσης. Η Ιταλία εκτιμά ότι από την ενίσχυση αυτή, ποσό 4 263 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών (2,2 εκατομμυρίων ευρώ) διατίθεται για περιβαλλοντικούς σκοπούς.

Αξιολόγηση της ενίσχυσης

Η ILT παράγει προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της συνθήκης ΕΚΑΧ και είναι κατά συνέπεια «επιχείρηση» κατά την έννοια του άρθρου 80 της συνθήκης αυτής. Εφόσον η κοινοποίηση αφορούσε ενίσχυση υπέρ επιχείρησης ΕΚΑΧ, η Επιτροπή κίνησε το Μάρτιο του 1999 τη διαδικασία κατά της ενίσχυσης αυτής βάσει μόνο της συνθήκης ΕΚΑΧ. Ωστόσο, κατά την εξέταση της κρατικής ενίσχυσης που χορήγησε η Γερμανία στην Gröditzer Stahlwerke GmbH και στη θυγατρική της Burg GmbH, η Επιτροπή έκρινε ότι «σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να εφαρμοστεί η συνθήκη ΕΚ εάν πρόκειται για ενισχύσεις υπέρ δραστηριοτήτων εκτός ΕΚΑΧ που ασκούνται από επιχείρηση ΕΚΑΧ, εφόσον οι δραστηριότητες αυτές διαχωρίζονται σαφώς από τις δραστηριότητες ΕΚΑΧ της εν λόγω επιχείρησης»⁽³⁾.

Στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή σημειώνει ότι η ILT είναι μεμονωμένη επιχείρηση που δεν τηρεί χωριστούς λογαριασμούς για τις διάφορες δραστηριότητές της. Υπό τις συνθήκες αυτές, προτού αποκλείσει τη δυνατότητα εφαρμογής των κανόνων ΕΚΑΧ στην ενισχυόμενη επένδυση, η Επιτροπή πρέπει να εξασφαλίσει ότι οι ενισχύσεις δεν αποβαίνουν προς όφελος των δραστηριοτήτων ΕΚΑΧ της ILT, εφόσον στην περίπτωση αυτή θα ετίθετο σε κίνδυνο η πολιτική για τις ενισχύσεις στη χαλυβουργία όπως εφαρμόζεται με βάση τον κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα⁽⁴⁾.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι ο μηχανισμός που θεσπίστηκε με το νόμο αριθ. 488/92 εξασφαλίζει μόνο ότι το σχετικό ποσό χρησιμοποιείται πράγματι για την υλοποίηση των ενισχυόμενων επενδύσεων (αποστολή την οποία οι εθνικές αρχές πρέπει άλλωστε να εκπληρώνουν σε κάθε περίπτωση), χωρίς να απαιτεί τη συνολική βελτίωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης της ILT ως αποτέλεσμα της ενίσχυσης. Εάν η ILT λάβει την ενίσχυση, θα έχει τη δυνατότητα να διαθέτει τους δικούς της πόρους κατά προτεραιότητα υπέρ των δραστηριοτήτων ΕΚΑΧ, ενώ αφετέρου, χάρη στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς της στην παραγωγή σωλήνων θα αυξήσει ή, τουλάχιστον, θα διατηρήσει στα σημερινά επίπεδα τις παραδόσεις βασικών προϊόντων της (όπως οι λαμαρίνες, που είναι προϊόν ΕΚΑΧ). Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι, στο παρόν στάδιο, δεν μπορεί να συμπεράνει ότι οι κανόνες ΕΚΑΧ δεν έχουν εφαρμογή στην εξεταζόμενη υπόθεση.

⁽³⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 1999, για τις κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε η Γερμανία στην Gröditzer Stahlwerke GmbH και στη θυγατρική της Burg GmbH (ΕΕ L 292 της 13.11.1999, σ. 27, παράγραφος 33).

⁽⁴⁾ ΕΕ C 320 της 13.12.1988, σ. 3.

Ωστόσο, η Επιτροπή θα μπορούσε να αξιολογήσει την ενίσχυση βάσει των κανόνων της συνθήκης ΕΚ εάν οι ιταλικές αρχές παρείχαν επαρκή στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι δεν υπάρχει κίνδυνος εκτροπής της ενίσχυσης προς όφελος των δραστηριοτήτων ΕΚΑΧ της ILT.

Όσον αφορά μια ενδεχόμενη αξιολόγηση της ενίσχυσης με βάση τους κανόνες της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή σημειώνει ότι οι κοινοποιηθείσες επενδύσεις θα πραγματοποιηθούν σε εγκαταστάσεις παραγωγής σωλήνων. Τα προϊόντα αυτά καλύπτονται από το κοινοτικό πλαίσιο για τις ενισχύσεις υπέρ ορισμένων κλάδων κατασκευής προϊόντων σιδήρου και χάλυβα εκτός ΕΚΑΧ⁽⁵⁾.

Κατά την εκτίμηση μεμονωμένων ενισχύσεων με βάση το πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη την κατάσταση της αγοράς του επιμέρους τομέα στον οποίο δραστηριοποιείται η επιχείρηση, εξετάζοντας ιδίως εάν στον τομέα αυτό υπάρχει διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Αφού εκτιμήσει την κατάσταση στην αγορά στην οποία δραστηριοποιείται η εταιρεία, η Επιτροπή αξιολογεί την ενδεχόμενη επίπτωση της ενισχυόμενης επένδυσης στην κατάσταση αυτή και στον ανταγωνισμό.

Από την άποψη αυτή, οι ιταλικές αρχές ισχυρίζονται ότι καμία από τις εξεταζόμενες επενδύσεις δεν θα επηρεάσει με ουσιαστικό τρόπο την παραγωγική διαδικασία της ILT όσον αφορά τους σωλήνες, δηλαδή το πιεστήριο μορφοποίησης σωλήνων μεγάλης διαμέτρου με διαμήκη ραφή και τη μηχανή τοξοειδούς κάμψεως σωλήνων μικρής διαμέτρου (ERW). Ωστόσο, οι ιταλικές αρχές δεν παρείχαν λεπτομερή στοιχεία για την υφιστάμενη παραγωγική ικανότητα της ILT, ούτε λεπτομερή περιγραφή των επενδύσεων. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν μπορεί να προσδιορίσει επακριβώς τις επιπτώσεις των επενδύσεων στην παραγωγική ικανότητα της ILT.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κρίνει ότι πρέπει να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 όσον αφορά την εν λόγω κρατική ενίσχυση.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

«Con la presente la Commissione si pregia informare l'Italia che, dopo avere esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito all'aiuto menzionato in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

I. PROCEDIMENTO

Con le lettere del 20 novembre 1997, 3 marzo 1998 e 12 giugno 1998, le autorità italiane hanno notificato alla Commissione, conformemente all'articolo 6, paragrafo 1, del Codice degli aiuti alla siderurgia, che intendevano concedere aiuti alla tutela dell'ambiente in favore delle seguenti società siderurgiche: Ilva Lamiera e Tubi Srl (in appresso ILT) (ex N 126/98) e Siderumbra SpA (ex N 341/98). Hanno anche notificato, ai sensi dell'articolo 93, paragrafo 3, del trattato CE (ora articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE), un aiuto in favore di investimenti che l'ILT dovrebbe realizzare (ex N 125/98) sui suoi impianti per la produzione di tubi, da erogarsi ai sensi della legge n. 488/92 relativa all'aiuto nelle zone depresse. Le autorità italiane hanno fornito successivamente le ulteriori informazioni richieste dalla Commissione per disporre degli elementi necessari per stabilire che tutti i progetti notificati rispondano ai requisiti per gli aiuti di Stato all'industria siderurgica previsti dal Codice degli aiuti alla siderurgia.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 320 της 13.12.1988, σ. 3.

Con lettera del 26 marzo 1999, la Commissione ha informato il governo italiano della sua decisione di avviare il procedimento ai sensi dell'articolo 6, paragrafo 5, del Codice degli aiuti alla siderurgia per i casi ex N 125/98, ex N 126/98 (ILT) e ex N 341/98 (Siderumbra SpA) e ha invitato l'Italia a presentare le sue osservazioni.

Con lettera del 14 gennaio 2000 le autorità italiane hanno ritirato le notificazioni relative agli aiuti ex N 126/98 (ILT) e N 341/98 (Siderumbra SpA) e hanno insistito affinché l'aiuto ex N 125/98 fosse esaminato conformemente all'inquadramento relativo agli aiuti di Stato ad alcuni settori siderurgici fuori CECA ⁽⁶⁾.

Con lettera del 16 dicembre 1999, le autorità britanniche hanno inviato osservazioni a sostegno della valutazione della Commissione che ha considerato l'ITL un'«impresa» ai sensi dell'articolo 80 del trattato CECA, il che comporta che le misure d'aiuto ex N 125/98, notificate ai sensi dell'articolo 93, paragrafo 3, del trattato CE (ora articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE), sono da valutarsi ai sensi del trattato CECA.

Le autorità italiane contestano la valutazione effettuata dalla Commissione per quanto riguarda le norme applicabili. Nella lettera dell'11 gennaio 2000 sostengono che l'inquadramento relativo agli aiuti di Stato ad alcuni settori siderurgici fuori CECA si riferisce alle attività fuori CECA e non, come sostiene la Commissione, alle imprese non contemplate dal trattato CECA. Sostengono, inoltre, che nel caso C 13/97 — Gröditzer Stahlwerke GmbH la Commissione ha ammesso che alcuni aiuti a un'impresa CECA possano essere valutati in base alle disposizioni del trattato CE a condizione che le attività sovvenzionate rientrino nell'ambito del trattato CE e siano completamente separate da quelle soggette al trattato CECA.

Per le autorità italiane tale duplice condizione nel caso in questione è soddisfatta: la produzione di tubi non è compresa nelle attività soggette al trattato CECA e, in considerazione dei controlli previsti dalla legge n. 488/92, non c'è possibilità di distrazione dei fondi agevolati che li faccia affluire ad attività diverse da quelle previste dal decreto di concessione dell'incentivo.

II. DESCRIZIONE DELL'AIUTO N 125/98 (INVESTIMENTI NEGLI IMPIANTI DI PRODUZIONE DI TUBI)

L'impresa ILT è ubicata a Taranto e appartiene al gruppo Riva, che è uno dei principali produttori di acciaio dell'UE. Essa produce nello stesso stabilimento sia prodotti siderurgici CECA, soprattutto lastre e lamiere laminate a caldo, che prodotti siderurgici CE, soprattutto tubi. ILT ha quattro impianti di laminazione a caldo per la produzione di tubi (due impianti per tubi di grandi dimensioni a saldatura longitudinale -UL/1 e TUL/2-, un impianto per tubi di piccolo diametro a saldatura elettrica — ERW- e un impianto per tubi di grandi dimensioni a saldatura elicoidale — TUE) e sei impianti di rivestimento. L'aiuto consiste in una sovvenzione di 7 077 milioni di ITL (3,65 milioni di EUR) in favore di investimenti di 14 105 milioni di ITL (7,28 milioni di EUR) che devono essere effettuati da ILT nella modernizzazione dei suoi impianti di produzione per tubi

saldati. L'aiuto rappresenta, conformemente alla notificazione, il 40 % ESN dell'investimento. Una parte dell'aiuto, che ammonta a 4 263 milioni di ITL (2,2 milioni di EUR), è qualificata dall'Italia come avente fini ambientali ⁽⁷⁾.

Gli investimenti sono i seguenti:

- investimenti al TUL/1: lavaggio e asciugatura tubi; teste saldanti;
- investimenti al TUL/2: tubazioni inox oleodinamiche; costruzione di 11 finestre di captazione; rinnovo del sistema informativo; studio potenziamento pressa «O»; taglio piastrine;
- investimenti all'ERW: evoluzione sistema informativo; alimentazione 10 KW; spostamento bordatrice coils; cut-off;
- investimenti al TUE: adeguamento lavori;
- investimenti agli impianti di rivestimento: miglioramento del sistema di abbattimento polveri; sistemi antincendio zona verniciatura all'impianto di rivestimento 3; automazione zona sabbiatura esterna all'impianto di rivestimento 3; impianto di rigenerazione del polietilene; adeguamento dell'impianto di rivestimento 2 per l'investimento FBE;
- non attribuiti: eliminazione delle vibrazioni nelle attività di molatura; sostituzione della movimentazione oleodinamica con movimentazione elettromeccanica; automazione bilico e automazione end-facer; automazione movimentazione e smistamento tubi; ispezione preliminare interna con telecamera; mezzi di movimentazione tubi; taglio testa-coda coils; cut-off sostituzione sistema taglio.

III. VALUTAZIONE DELL'AIUTO

ILT produce prodotti elencati nell'allegato I al trattato CECA ed è quindi un'«impresa» ai sensi dell'articolo 80 di tale trattato. Dal momento che l'aiuto notificato era un aiuto ad un'impresa CECA, la Commissione ha avviato nel marzo 1999 un procedimento nei confronti dell'aiuto solo ai sensi del trattato CECA. Tuttavia, nell'esaminare l'aiuto di Stato concesso dalla Germania a Gröditzer Stahlwerke GmbH e alla sua controllata Burg GmbH, la Commissione ha affermato che «tuttavia, in talune circostanze, il trattato CE può applicarsi ad aiuti in favore di attività fuori CECA realizzate da un'impresa CECA, a condizione che esse siano chiaramente separate dalle attività CECA della stessa impresa» ⁽⁸⁾.

⁽⁷⁾ Miglioramento del sistema per l'abbattimento delle polveri; eliminazione delle vibrazioni nell'attività di affilatura, sistemi antincendio nell'area di verniciatura dell'impianto di rivestimento n. 3; tubature idrauliche inossidabili al tubificio n. 2; sostituzione della movimentazione oleodinamica con movimentazione elettromeccanica, costruzione di 11 finestre di captazione al tubificio n. 2.

⁽⁸⁾ Decisione della Commissione dell'8 luglio 1999 concernente l'aiuto di Stato concesso dalla Germania a Gröditzer Stahlwerke GmbH e alla sua controllata Burg GmbH (GU L 292 del 13.11.1999, pag. 27, paragrafo 33).

⁽⁶⁾ GU C 320 del 13.12.1988, pag. 3.

Nel presente caso, la Commissione rileva che ILT è un'unica impresa che non tiene una contabilità separata per le sue diverse attività. In tali circostanze, al fine di escludere l'applicabilità delle norme CECA agli investimenti sovvenzionati, la Commissione deve assicurarsi che l'aiuto non vada a beneficio delle attività CECA dell'ILT, altrimenti la politica degli aiuti alla siderurgia in applicazione del Codice degli aiuti alla siderurgia sarebbe compromessa⁽⁹⁾.

Su questo punto le autorità italiane sostengono che le modalità di erogazione e di controllo previste dalla legge n. 488/92, su cui è basato l'aiuto, sono estremamente rigorose e non consentono possibilità di distrazione dei fondi agevolati ad attività diverse da quelle previste dal decreto di concessione dell'incentivo. Nel caso dell'ILT, l'impegno assunto in caso di concessione dell'aiuto, prevede che l'impresa accanti mezzi propri in un apposito fondo (fondo del patrimonio netto) per tutta la durata del programma. Detto impegno si concretizza in una delibera dell'assemblea dei soci contenente un espresso riferimento al programma di investimenti agevolato e l'impegno al mantenimento del fondo finché non verrà completato il programma di investimenti. Gli enti tecnici di verifica del ministero dell'Industria accerteranno il pieno adempimento di tali obblighi.

La Commissione ritiene che tale meccanismo possa garantire soltanto che la somma corrispondente sia spesa per gli investimenti sovvenzionati (un compito che deve essere svolto in ogni caso dalle autorità nazionali), ma non affronta il problema del miglioramento complessivo della situazione finanziaria dell'ILT in conseguenza dell'aiuto. Nel caso in cui riceva l'aiuto, l'ILT potrà destinare le proprie risorse prima di tutto alle sue attività CECA; d'altra parte, il potenziamento della propria competitività nel settore della produzione di tubi le permetterà di aumentare o, almeno, a mantenere le sue forniture di prodotti a monte (lamiera — prodotto CECA). Pertanto la Commissione ritiene, in questa fase, di non poter concludere che le normative CECA non sia applicabile.

Tuttavia, qualora le autorità italiane dovessero fornire prove sufficienti del fatto che non c'è pericolo che l'aiuto vada a beneficio delle attività CECA dell'ILT, la Commissione potrebbe valutare tale aiuto in base alle norme CE.

In merito all'eventuale valutazione in base alle norme CE, la Commissione osserva che gli investimenti notificati saranno

effettuati negli impianti per la produzione dei tubi d'acciaio, prodotti che rientrano nell'inquadramento CE per alcuni settori siderurgici fuori CECA⁽¹⁰⁾.

La Commissione, nella valutazione di singoli casi ad essa notificati sulla base di tale inquadramento, tiene conto della situazione di mercato del sottosectore dell'impresa, in particolare valutando se vi sia o meno una sovraccapacità strutturale. Dopo aver individuato la situazione del mercato in cui è attiva l'impresa, la Commissione valuta l'eventuale effetto degli investimenti sovvenzionati su tale situazione e sulla concorrenza.

Come la Commissione ha dichiarato nella comunicazione relativo all'avvio del procedimento nel caso C 13/98 «Tubos Europa SA»⁽¹¹⁾, «nel settore dei tubi d'acciaio continua a persistere un eccesso di capacità produttiva dalla metà degli anni 80. Nel 1997 il tasso di utilizzazione della capacità nell'UE era soltanto del 49 % nel sottosectore dei tubi d'acciaio saldati di grandi dimensioni e del 58 % nei tubi di piccole dimensioni», i due prodotti di ILT.

A questo proposito le autorità italiane sostengono che nessuno degli investimenti incide sul nucleo essenziale del ciclo produttivo di ILT, rappresentato dalla pressa formativa nel caso dei tubi a grande diametro con saldatura longitudinale e dalla calandra nel caso dei tubi di piccolo diametro (ERW). Tuttavia, le autorità italiane non hanno fornito alcun dettaglio sulle attuali capacità dell'ILT né una descrizione dettagliata degli investimenti. In tali circostanze, la Commissione nutre perplessità sugli effetti degli investimenti sulle capacità produttive di ILT.

Tenuto conto di quanto precede, la Commissione invita l'Italia a presentare, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, le proprie osservazioni e a fornire ogni informazione utile ai fini della valutazione dell'aiuto/della misura, entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.

La Commissione desidera richiamare all'attenzione dell'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.»

⁽⁹⁾ GU C 320 del 13.12.1998, pag. 3.

⁽¹⁰⁾ GU C 320 del 13.12.1988, pag. 3.

⁽¹¹⁾ GU C 156 del 21.5.1998, pag. 11.

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά τα μέτρα C 33/2000 (πρώην NN 143/99) — ενίσχυση αναδιάρθρωσης υπέρ του ομίλου Fesa-Enfersa (Fertiberia SA)

(2000/C 315/06)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Με την κατωτέρω επιστολή, της 16ης Ιουνίου 2000 που παρατίθεται στην αυθεντική γλώσσα μετά την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην Ισπανία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά τα προαναφερθέντα μέτρα.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους όσον αφορά το μέτρο για το οποίο η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επισυναπτόμενης επιστολής, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Αναγωνισμού
Διεύθυνση Κρατικών Ενισχύσεων II
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Βρυξέλλες
Φαξ (32-2) 296 98 16.

Οι εν λόγω παρατηρήσεις θα κοινοποιηθούν στην Ισπανία. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, με μνεία των σχετικών λόγων.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Διαδικασίες και ιστορικό

Στο πλαίσιο της εκτίμησης της υπόθεσης NN 62/99 (Ισπανία) ⁽¹⁾, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι υπήρχε το ενδεχόμενο να έχει χορηγηθεί κρατική ενίσχυση στην Fesa-Enfersa (νυν Fertiberia), ένα συγκρότημα επιχειρήσεων παραγωγής λιπασμάτων στο οποίο η Ergros είχε πλειοψηφική συμμετοχή μέχρι τη στιγμή που ένας ισπανικός βιομηχανικός όμιλος αγόρασε τον όμιλο λιπασμάτων τον Απρίλιο του 1995 ⁽²⁾.

Με επιστολή της 12ης Μαΐου 1999 η Επιτροπή ζήτησε πληροφορίες σχετικά με την εικαζόμενη χορήγηση ενίσχυσης στην Ergros και τον όμιλο Fesa-Enfersa. Με επιστολή της 26ης Μαΐου 1999 οι ισπανικές αρχές ζήτησαν χρονική παράταση 45 ημερών προκειμένου να καταρτίσουν έναν πλήρη φάκελο με στοιχεία από το 1992 και εξής.

Μετά από υπενθύμιση που απεστάλη στις 7 Σεπτεμβρίου 1999, οι ισπανικές αρχές υπέβαλαν τις ζητηθείσες πληροφορίες με επιστολές της 12ης Νοεμβρίου 1999, της 11ης και 14ης Ιανουαρίου 2000, της 3ης Φεβρουαρίου 2000 και της 7ης Μαρτίου 2000.

Τα μέτρα ενίσχυσης

Το 1992 η Fesa-Enfersa υπέβαλε αίτηση για κίνηση διαδικασίας αφερεγγυότητας, δηλαδή σε μια περίοδο που επικρατούσαν εξαιρε-

τικά αρνητικές συνθήκες στην ευρωπαϊκή αγορά λιπασμάτων. Τα ρευστά διαθέσιμα της εταιρείας ήταν σε ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα. Η εταιρεία κηρύχθηκε αφερεγγυα στις 4 Δεκεμβρίου 1992 από το Δικαστήριο αριθ. 64, και ενώ οι υποχρεώσεις της ανέρχονταν σε 117 000 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες και οι ζημιές υπερβάναν τα 20 000 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας, υποβλήθηκε ένα πρώτο σχέδιο αναδιάρθρωσης τον Δεκέμβριο του 1992, το οποίο προέβλεπε δραστική μείωση της παραγωγικής ικανότητας και του εργατικού δυναμικού. Στη συνέχεια, το σχέδιο αναπτύχθηκε και οριστικοποιήθηκε κατά την περίοδο 1993-1994 και εφαρμόστηκε την περίοδο 1992-1997.

Το σχέδιο αναδιάρθρωσης είχε ως στόχο να αποκαταστήσει την αποδοτικότητα της εταιρείας μέχρι το τέλος της περιόδου 1992-1997 και συνίστατο στα ακόλουθα μέτρα:

Κόστος της αναδιάρθρωσης:

(σε δισεκατομμύρια ισπανικές πεσέτες)	
Αποκατάσταση και νέες επενδύσεις	9,9
Συμβιβασμός και αποζημιώσεις για απολύσεις	4,073
Συνταξιοδοτικά δικαιώματα	9,927
Ανασυγκρότηση του λειτουργικού κεφαλαίου	20,058
Σύνολο	43,958

⁽¹⁾ Βλέπε επιστολή SG(99) D/6482, της Επιτροπής της 9ης Αυγούστου 1999 και την ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 62 της 4. 3. 2000, σ. 18.

⁽²⁾ Βλέπε ιδίως το σημείο 2.2 της απόφασης της 21ης Ιουλίου 1999 (υποσημείωση 1).

Το σχέδιο αναδιάρθρωσης προέβλεπε να τεθούν σε διαθεσιμότητα 1 487 εργαζόμενοι, ήτοι ποσοστό 41 % των τότε εργαζομένων, και μέση μείωση 49,3 % του υπάρχοντος παραγωγικού δυναμικού.

Η εξέλιξη του ομίλου κατά τη διάρκεια της περιόδου αναδιάρθρωσης (1993-1997) είχε ως εξής:

(σε εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες)

Έτος	Κύκλος εργασιών	Αποτελέσματα
1993	36 514	(24 654)
1994	53 502	(7 431)
1995	63 366	(615)
1996	71 880	4 325
1997	73 978	1 727
1998	70 293	(127)

Σύμφωνα με την Ισπανία, η ζημία που παρουσίασε η Fertiberia το 1998 αντιστοιχεί σε αλλαγή των συνθηκών, που οφείλεται κυρίως στις συνέπειες της Agenda 2000 όσον αφορά την κοινή αγροτική πολιτική σε συνδυασμό με την οξεία κρίση στη νοτιοανατολική Ασία, που αποτελεί παραδοσιακά καθαρό εισαγωγέα λιπασμάτων. Η Ισπανία δηλώνει περαιτέρω ότι τα εν λόγω γεγονότα δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν κατά τη στιγμή κατάρτισης των σχεδίων αναδιάρθρωσης στις αρχές της δεκαετίας του '90. Για το λόγο αυτό, οι σημαντικότεροι ευρωπαίοι κατασκευαστές αποφάσισαν να αρχίσουν νέες διαδικασίες αναδιάρθρωσης.

Οι κρατικές παρεμβάσεις στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης της Fesa-Enfersa

Οι εν λόγω παρεμβάσεις ήταν οι ακόλουθες:

- τρία βραχυπρόθεσμα δάνεια που χορηγήθηκαν από το κρατικής ιδιοκτησίας Instituto de Crédito Oficial («ICO») στην Fertiberia SL:

Ημερομηνία	Ποσό (σε εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες)	Τόκος
25 Οκτωβρίου 1993	6 400	16,25 %
14 Ιουνίου 1994	4 175	11,50 %
29 Ιουλίου 1994	2 538	11,50 %

Τα εν λόγω δάνεια επρόκειτο να καλύψουν τις ανάγκες του ομίλου σε λειτουργικό κεφάλαιο κατά τη διάρκεια αναδιάρθρωσής του. Το Δεκέμβριο του 1994 μετατράπηκαν σε δάνεια μειωμένης εξασφάλισης χωρίς τόκο και η επιστροφή τους συνδέθηκε με ποσοστό της ταμειακής ροής της εταιρείας⁽³⁾. Σε περίπτωση αφερεγγυότητας του οφειλέτη, τα εν λόγω δάνεια μειωμένης εξασφάλισης θα επιστρέφονταν μετά την εξόφληση όλων των άλλων πιστωτών αλλά πριν την πληρωμή των μετόχων. Τον Ιανουάριο του 1996 οι όροι τροποποιήθηκαν ώστε η επιστροφή έπαψε πλέον να σχετίζεται με την ταμειακή ροή αλλά σχετιζόταν με τα κέρδη⁽⁴⁾. Από τον Δεκέμβριο του 1997 η εξόφληση πρέπει να πραγματοποιείται σε καθορισμένες ετήσιες δόσεις κατά τη διάρκεια περιόδου που τελειώνει το 2030 και δεν σχετίζεται πλέον με τα κέρδη,

⁽³⁾ Το εν λόγω ποσοστό ήταν 25 % της ετήσιας ταμειακής ροής που υπερβαίνει τα 3 δισεκατομμύρια ισπανικές πεσέτες με ανώτατο όριο 5 % της ετήσιας ταμειακής ροής.

⁽⁴⁾ 15,55 % των κερδών πριν τους φόρους.

- δύο επιπλέον δάνεια μειωμένης εξασφάλισης ποσού ύψους 10,5 δισεκατομμυρίων ισπανικών πεσέτων χωρίς τόκο χορηγήθηκαν στην Fertiberia SL από το ICO το Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του 1994 για να καλυφθεί η ταμειακή ροή της εταιρείας. Από τον Δεκέμβριο του 1997 η επιστροφή πρέπει να πραγματοποιείται σε καθορισμένες ετήσιες δόσεις που δεν σχετίζονται πλέον με την ταμειακή ροή,

- το 1995 το ICO χορήγησε συμμετοχικό δάνειο στην Inmobiliaria Espacio SA ύψους 1,5 δισεκατομμυρίων ισπανικών πεσέτων. Το 1997 καθορίστηκε ότι το δάνειο θα επιστραφεί βάσει ετήσιων καθορισμένων δόσεων.

Τέλος, στο πλαίσιο της διαδικασίας συμβιβασμού, οι πιστωτές παρατήθηκαν από ποσοστό των πιστώσεών τους. Σε συνολικό ποσό 71 δισεκατομμυρίων ισπανικών πεσέτων, οι ιδιώτες πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων τραπεζών και προμηθευτών, καθώς και της μητρικής εταιρείας της Fesa-Enfersa, παρατήθηκαν από ποσό ύψους 47 δισεκατομμυρίων ισπανικών πεσέτων, ήτοι 66 % των πιστώσεών τους. Οι δημόσιοι πιστωτές (Υπουργείο Οικονομικών, κοινωνική ασφάλιση και το κρατικό ICO) παρατήθηκαν από 32,4 δισεκατομμύρια ισπανικές πεσέτες σε συνολικό ποσό ύψους 46,3 δισεκατομμυρίων ισπανικών πεσέτων, ήτοι 69 % των πιστώσεών τους. Οι πιστώσεις του Υπουργείου Οικονομικών δεν καλύπτονταν από το λεγόμενο «δικαίωμα αποχής» (derecho de abstención)⁽⁵⁾. Η κοινωνική ασφάλιση δεν έκανε χρήση του δικού της δικαιώματος αποχής.

Εκτίμηση της ενίσχυσης

Λαμβάνοντας υπόψη την τότε κατάσταση της Fesa-Enfersa, το στοιχείο ενίσχυσης δανείου με μηδενικό τόκο και χωρίς περίοδο επιστροφής, το οποίο σε περίπτωση αφερεγγυότητας θα αποπληρωθεί μετά την εξόφληση όλων των υπολοίπων πιστωτών αλλά πριν από την καταβολή οποιουδήποτε ποσού στους μετόχους, ισοδυναμεί με το ποσό του δανείου. Στην προκειμένη περίπτωση, κατά συνέπεια, το συνολικό ποσό ενίσχυσης είναι 26 613 δισεκατομμύρια ισπανικές πεσέτες. Οι τροποποιήσεις των όρων επιστροφής που αποφασίστηκαν το 1996 και το 1997 δεν αλλάζουν την εν λόγω εκτίμηση, δεδομένου ότι ο καθορισμός χρονοδιαγράμματος για την εν λόγω επιστροφή (μέχρι το έτος 2030) συνεπάγεται μόνο περιθωριακή μείωση του συνολικού ποσού της ενίσχυσης.

Όσον αφορά το δάνειο μειωμένης εξασφάλισης ύψους 1,5 δισεκατομμυρίων ισπανικών πεσέτων που χορηγήθηκε στην Inmobiliaria Espacio προκειμένου να αυξηθεί το κεφάλαιο της Fertiberia SL, οι όροι του ήταν ανάλογοι με αυτούς των προαναφερθέντων δανείων μειωμένης εξασφάλισης. Κατά συνέπεια, το στοιχείο κρατικής ενίσχυσης εκτιμάται σε 1,5 δισεκατομμύρια ισπανικές πεσέτες. Λαμβάνοντας υπόψη την τότε κατάσταση της Fesa-Enfersa, το στοιχείο ενίσχυσης δανείου με μηδενικό τόκο και χωρίς περίοδο επιστροφής, το οποίο σε περίπτωση αφερεγγυότητας θα αποπληρωθεί μετά την εξόφληση όλων των υπολοίπων πιστωτών αλλά πριν από την καταβολή οποιουδήποτε ποσού στους μετόχους, ισοδυναμεί με το ποσό του δανείου.

⁽⁵⁾ Βάσει του ισπανικού νόμου περί πτώχευσης, ως «δικαίωμα αποχής» ορίζεται το δικαίωμα του κράτους, όσον αφορά ορισμένες πιστώσεις, να μην δεσμευθεί από τη συμφωνία συμβιβασμού που έχει συναφθεί μεταξύ των πιστωτών.

Τέλος, συμμετέχοντας στη συμφωνία συμβιβασμού (convenio de acreedores), τα κρατικά θεσμικά όργανα (Υπουργείο Οικονομικών, κοινωνική ασφάλιση και ICO) εξασφάλισαν το 30 % του συνολικού ποσού των πιστώσεών τους. Οι ιδιώτες πιστωτές εξασφάλισαν μόνο το 33 % των πιστώσεών τους. Αυτό παρουσιάζεται στον ακόλουθο πίνακα:

(σε εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες)

Πιστωτές	Ποσό πίστωσης	Μη επιστρεπτέο ποσό
Ιδιώτες πιστωτές	71 039	47 161
Υπουργείο Οικονομικών και κοινωνική ασφάλιση	26 671	18 631
ICO	19 702	13 794

Επομένως, η Επιτροπή αμφιβάλλει για το κατά πόσον οι θεσμικοί πιστωτές, αποδεχόμενοι υψηλότερο ποσοστό διαγραφής χρεών σε σχέση με τους ιδιώτες πιστωτές, ενήργησαν όπως θα είχε ενεργήσει ένας ιδιώτης πιστωτής σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς και σε παρεμφερείς περιστάσεις. Επιπλέον, στην υπό εξέταση υπόθεση, ο δικαστής αποφάνθηκε ότι για τις πιστώσεις του δημοσίου ταμείου ενδέχεται να μην αναγνωρίζεται δικαίωμα αποχής. Πάντως, η Ισπανία δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία για το ότι εξάντλησε όλα τα προβλεπόμενα από την ισπανική νομοθεσία νόμιμα μέσα (συμπεριλαμβανομένης της υποβολής έφρασης κατά της δικαστικής απόφασης) προκειμένου να επιτύχει αναγνώριση του προαναφερθέντος δικαιώματος αποχής.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κρίνει ότι υφίσταται στοιχείο κρατικής ενίσχυσης στην απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών/κοινωνικής ασφάλισης για διαγραφή χρεών ύψους 18 631 εκατομμυρίων ισπανικών πεσέτων, καθώς και στην ανάλογη απόφαση του ICO για το τμήμα που υπερβαίνει το ποσό που αποδέχθηκαν οι ιδιώτες πιστωτές (και το οποίο ανέρχεται στο 4 % των 19 702 εκατομμυρίων ισπανικών πεσέτων).

Συμβατότητα της ενίσχυσης

Η Επιτροπή εκτιμά την ενίσχυση αναδιάρθρωσης βάσει των κοινωνικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽⁶⁾. Μετά την προκαταρκτική εκτίμηση, η Επιτροπή κρίνει ότι καμία από τις άλλες κατευθυντήριες γραμμές, όπως για έρευνα και ανάπτυξη, για το περιβάλλον, για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, για την απασχόληση και κατάρτιση, δεν ισχύουν στην προκειμένη περίπτωση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Fesa-Enfersa υποβλήθηκε σε ιδιαίτερα σημαντική αναδιάρθρωση⁽⁷⁾.

Η εκτίμηση των προαναφερθέντων μέτρων βάσει των όρων που θεσπίζονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων δείχνει ότι:

α) Επιλεξιμότητα της εταιρείας

Η Επιτροπή κρίνει ότι έχει αποδειχθεί ικανοποιητικά ότι ο όμιλος Fesa-Enfersa μπορεί να θεωρηθεί ως προβληματική εταιρεία σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για την αναδιάρθρωση.

⁽⁶⁾ Έκδοση στις 8.7.1999, δημοσίευση στην ΕΕ C 288 της 9.10.1999.

⁽⁷⁾ Το θέμα αυτό εξετάζεται διεξοδικά στο σημείο II.3.

β) Αποκατάσταση της βιωσιμότητας

Για όλα τα επιμέρους μέτρα ενίσχυσης, η Επιτροπή πρέπει να κρίνει ως ικανοποιητικό το σχέδιο αναδιάρθρωσης αφού εκτιμήσει κατά πόσο αυτό μπορεί να αποκαταστήσει την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της εταιρείας.

Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η Ισπανία δεν υπέβαλε τους λογαριασμούς προβλεπόμενων κερδών και ζημιών για τις περιόδους αναδιάρθρωσης σε συνδυασμό με τις εκτιμήσεις της όσον αφορά την απόδοση κεφαλαίου ούτε και μελέτη για την αξιολόγηση της απόφασης βασισμένη σε διάφορες εναλλακτικές λύσεις. Η Ισπανία στην κοινοποίησή της παρέχει μόνο λογαριασμούς κερδών και ζημιών *ex post* για την ίδια περίοδο.

Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η Fesa-Enfersa κατέστη κερδοφόρα το 1997, σύμφωνα με τις προβλέψεις του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Ωστόσο, από το 1998 η Fesa-Enfersa άρχισε να παρουσιάζει διαρκώς αυξανόμενες ζημιές. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι ελλείπει λεπτομερών εγγράφων χρηματοδοτικού σχεδιασμού και ανάλυσης τόσο των διαφόρων εναλλακτικών λύσεων όσο και του κινδύνου, δεν μπορεί να κρίνει την καταλληλότητα του σχεδίου που καταρτίστηκε τον Δεκέμβριο του 1992, αναπτύχθηκε και οριστικοποιήθηκε κατά την περίοδο 1993-1994 και εφαρμόστηκε κατά την περίοδο 1993-1997.

γ) Πρόληψη της αθέμιτης στρέβλωσης του ανταγωνισμού

Η εξαίρεση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ ισχύει υπό τον όρο ότι η ενίσχυση δεν στρεβλώνει τον ανταγωνισμό σε βαθμό αντίθετο προς την κοινή αγορά. Στις κατευθυντήριες γραμμές για την αναδιάρθρωση διευκρινίζεται ότι πρέπει να λαμβάνονται μέτρα τα οποία θα αντισταθμίζουν στο βαθμό του δυνατού τις αρνητικές επιπτώσεις της ενίσχυσης στους ανταγωνιστές. Η συνήθης μορφή του εν λόγω όρου είναι ο περιορισμός ή η μείωση της παρουσίας της εταιρείας στην αγορά σχετικού προϊόντος. Ο περιορισμός ή η μείωση θα πρέπει να είναι ανάλογη των στρεβλωτικών επιπτώσεων της ενίσχυσης, και ιδίως της σχετικής σημασίας της εταιρείας στην αγορά ή στις αγορές της.

Όσον αφορά τα μέτρα αντιστάθμισης, το σχέδιο αναδιάρθρωσης προέβλεπε να τεθούν σε διαθεσιμότητα 1 487 εργαζόμενοι, ήτοι 41 % του τότε εργατικού δυναμικού, και να μειωθεί το παραγωγικό δυναμικό κατά 49,3 %. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του σχεδίου αναδιάρθρωσης η εταιρεία όντως προέβη στις εν λόγω μειώσεις κλείνοντας τις μονάδες παραγωγής Zaragoza, Valladolid, Sevilla, Escombreras και El Hondón, οι οποίες ήταν όλες εγκατεστημένες σε ενισχυόμενες περιοχές.

δ) Ενισχύσεις ανάλογες με τις δαπάνες και τα οφέλη της αναδιάρθρωσης

Το ποσό και η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο δυνατό που απαιτείται για να καταστεί δυνατή η αναδιάρθρωση και πρέπει να σχετίζονται με τα προβλεπόμενα οφέλη από κοινοτική άποψη. Κατά συνέπεια, οι αποδέκτες της ενίσχυσης θα πρέπει κανονικά να συμβάλουν σημαντικά στο σχέδιο αναδιάρθρωσης χρησιμοποιώντας ίδιους πόρους ή εξωτερικές εμπορικές πηγές χρηματοδότησης. Ωστόσο, η Ισπανία δεν υπέβαλε στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι ο αποδέκτης της ενίσχυσης συνέβαλε σημαντικά στο σχέδιο αναδιάρθρωσης χρησιμοποιώντας ίδιους πόρους.

Συμπέρασμα

Τα κύρια συμπεράσματα μπορούν να συνοψιστούν ως εξής: λαμβάνοντας υπόψη την αβέβαιη αποκατάσταση της βιωσιμότητας και τα εκκρεμή θέματα όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο ο αποδέκτης της ενίσχυσης συνέβαλε στο σχέδιο αναδιάρθρωσης χρησιμοποιώντας ίδιους πόρους, τα προαναφερθέντα μέτρα ενίσχυσης δεν πληρούν τα ελάχιστα στοιχεία που απαιτούνται από τις σχετικές κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για ενισχύσεις αναδιάρθρωσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

«Por la presente, la Comisión tiene el honor de comunicar a España que, tras haber examinado la información facilitada por sus autoridades sobre la ayuda arriba indicada, ha decidido incoar el procedimiento previsto en el apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE.

I. PROCEDIMIENTO

El 21 de julio de 1999, la Comisión adoptó una decisión en el asunto NN 62/99 (España) con respecto a la ayuda de reestructuración concedida a la empresa española de productos químicos y fertilizantes Ercros SA, que suspendió pagos en julio de 1992 ^(*).

Al examinar este asunto, la Comisión vino en conocimiento de una posible ayuda estatal a Fesa-Enfersa (actualmente Fertiberia), grupo del sector de los fertilizantes en el que Ercros tuvo una participación mayoritaria hasta que lo compró [...] ^(*) (grupo industrial español) en abril de 1995 ^(*).

Mediante carta de 12 de mayo de 1999, la Comisión solicitó información sobre la ayuda supuestamente concedida a Ercros y al grupo Fesa-Enfersa. Por carta de 26 de mayo de 1999, las autoridades españolas pidieron 45 días más de plazo para preparar un expediente completo que se remontaba a 1992.

Tras un recordatorio remitido el 7 de septiembre de 1999, las autoridades españolas presentaron la información por carta de 12 de noviembre de 1999. El asunto se registró como asunto no notificado el 15 de noviembre de 1999.

Las autoridades españolas presentaron más información por cartas de 11 de enero de 2000, 14 de enero de 2000, 3 de febrero de 2000 y 7 de marzo de 2000.

^(*) A solicitud de las autoridades españolas, esta información no se publica y queda reemplazada por un asterisco a lo largo del presente texto.

^(*) Véase la carta de la Comisión SG(99) D/6482 de 9 de agosto de 1999 y la Comunicación publicada en el DO C 62 de 4.3.2000, p. 18.

^(*) Véase especialmente el final del punto 2.2 de la Decisión de 21 de julio de 1999 (nota 1).

II. DESCRIPCIÓN DETALLADA DE LA AYUDA

II.1. El grupo Fersa-Enfersa

En 1989, Explosivos Río Tinto SA y Sociedad Anónima Cros se fusionaron en la empresa Ercros SA. Antes de proceder a la fusión, estas empresas transfirieron sus activos en el sector de los fertilizantes a una sociedad nueva denominada Fesa Fertilizantes Españoles SA («Fesa») cuyo único accionista era Ercros.

Ese mismo año Ercros adquirió la sociedad de propiedad estatal Empresa Nacional de Fertilizantes SA («Enfersa»). Posteriormente, Fesa se convirtió en el único accionista de Enfersa. El conglomerado resultante se conocía con el nombre de grupo Fesa-Enfersa.

En 1992, Fesa-Enfersa solicitó la suspensión de pagos en una coyuntura extremadamente adversa para el sector europeo de los fertilizantes. La situación de la tesorería se había hecho insostenible. El juzgado nº 64 de Madrid declaró, mediante auto de 4 de diciembre de 1992, la insolvencia provisional del grupo, que tenía un pasivo de 117 000 millones de pesetas españolas y pérdidas superiores a los 20 000 millones de pesetas españolas.

En diciembre de 1992, en el contexto del procedimiento de suspensión de pagos, se presentó un primer plan de reestructuración que contemplaba una fuerte reducción de capacidad y de plantilla.

Este plan se desarrolló posteriormente y se finalizó entre 1993 y 1994.

El 14 de junio de 1993 fue concluido un convenio entre los acreedores del grupo. En 1993, en el contexto del plan de reestructuración, Fesa-Enfersa creó una filial llamada Fertiberia SL con sus activos viables. Fertiberia SL no asumió ninguna de las deudas de Fesa-Enfersa, que siguió siendo titular de las mismas.

En 1995, [...] ^(*) se hizo, a través de su filial Inmobiliaria Espacio SA, con el control del grupo Fesa-Enfersa al adquirir el 53,60 % de su capital por un importe de 0,72 millones de pesetas españolas. La operación incluía la filial de Fesa-Enfersa Fertiberia S.L. [...] ^(*) también tenía una opción para adquirir un 20 % más del capital de Fesa-Enfersa, que finalmente ejerció en 1997 pagando por 261,27 millones de pesetas españolas.

En 1997, tras ser reestructurada, Fesa-Enfersa se fusionó con Fertiberia SL y se convirtió en Fertiberia SA («Fertiberia»). Hoy día, [...] ^(*) posee el 99,35 % del capital de Fertiberia.

El grupo Fesa-Enfersa (en la actualidad «Fertiberia») es el principal fabricante de fertilizantes de España y uno de los diez operadores del mercado europeo. Su capacidad instalada representa el 8,6 % del total de la capacidad instalada en Europa Occidental.

En 1997, Fertiberia tenía 1 900 empleados y un volumen de ventas de 73 978 millones de pesetas españolas, con unos beneficios de 127 millones de pesetas españolas. En 1998, su volumen de ventas se elevó a 70 293 millones de pesetas españolas y registró pérdidas por un valor de 127 millones de pesetas españolas. Según la información proporcionada por las autoridades españolas, Fertiberia arrojó unas pérdidas de 4 200 millones de pesetas españolas en los tres primeros semestres de 1999. Fertiberia no es una pequeña o mediana empresa (PYME) a efectos de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales para las pequeñas y medianas empresas ⁽¹⁰⁾.

Fertiberia tiene fábricas en Lérida, Sagunto, Cartagena, Puerto Llano, Tablada, Huelva, Palos, Avilés y Luchana Barakaldo. A excepción de la de Lérida, todas las demás fábricas están situadas en zonas asistidas.

II.2. Evolución del sector de los fertilizantes y reestructuración del sector en Europa ⁽¹¹⁾

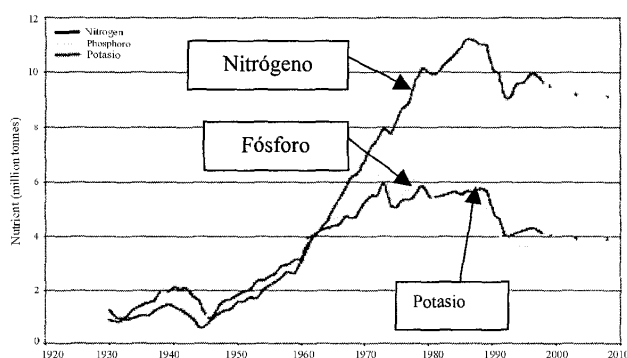
Consumo de fertilizantes

En Europa el consumo de fertilizantes creció ininterrumpidamente a fuerte ritmo desde los años cincuenta hasta mediados de los ochenta merced a una producción agrícola intensiva en continuo crecimiento. La crisis energética apenas nubló brevemente el panorama. Sin embargo, a principios de los noventa se produjo una fuerte caída de la demanda como consecuencia de la reforma de la política agrícola común (PAC) en 1992 y la introducción de un régimen de importación más generoso.

El gráfico siguiente muestra cómo, después de la fuerte caída de la demanda de principios de los noventa, el mercado de fertilizantes se recuperó durante el período en que se acometió la reestructuración del sector:

Consumo de fertilizantes en la Unión Europea

(en millones de toneladas)

Fuente: EFMA

La crisis de principios de los noventa

Entre 1985 y 1995, a raíz de la reestructuración de la industria de fertilizantes de la Unión Europea se pasó de aproximada-

mente 30 grandes productores de fertilizantes a tan sólo a 10 y de 100 000 a 40 000 puestos de trabajo. La capacidad también se redujo considerablemente. Con esta profunda reestructuración, la industria de fertilizantes de la Unión Europea redujo sus capacidades de producción de fertilizantes nitrogenados en un 25 % y de fertilizantes fosforados en un 33 %. Se cerraron de manera definitiva 66 fábricas y se perdió la mitad de los empleos. En este contexto, los precios más bajos y los menores volúmenes se tradujeron en fuertes pérdidas para todo el sector.

Se estima que la reestructuración tuvo un coste total aproximado 1 500 a 2 000 millones de euros. Las plantas que no fueron cerradas fueron modernizadas y se racionalizaron las unidades de logística y venta para hacerlas más competitivas y para adaptarlas al cambiante binomio oferta-demanda.

Recuperación a mediados de los noventa

La reducción de capacidad de producción de fertilizantes y la recuperación parcial de la demanda en la Unión Europea permitieron llegar a una situación de mayor equilibrio entre la oferta y la demanda tras la reestructuración, con lo cual fue posible elevar la tasa de utilización de la capacidad y reducir los costes unitarios. Tras registrar fuertes pérdidas en 1992 y 1993 y llegar a una situación de equilibrio en 1994, finalmente el sector obtuvo resultados positivos en 1995 (un rendimiento bruto del 10 % antes de impuestos).

Nuevo descenso del consumo

Sin embargo, las previsiones de la industria de fertilizantes apuntan hacia una caída del consumo de fertilizantes nitrogenados en la Unión Europea de los quince del orden de los 9,17 millones de toneladas de aquí a 2005/06. Esto representa una disminución del 5,2 % con relación al nivel de consumo de 1995/96. El principal factor causante de esta contracción de la demanda es la nueva reforma de la PAC. Las propuestas de la Agenda 2000 incluyen los siguientes puntos clave:

- retirada de tierras obligatoria de un 10 % de aquí al 2006,
- reducción del precio de intervención de los cereales en un 15 %,
- aplazamiento de la reforma del sector lácteo hasta el 2006,
- política de desarrollo rural descentralizada.

Nueva ola de reestructuraciones en la industria de fertilizantes

En la temporada actual las entregas totales de fertilizantes a los mercados más importantes de Europa Occidental han aumentado en aproximadamente un 3 % con relación a la temporada 1998/99. Este aumento se ha producido en un período caracterizado por unos precios muy bajos (un 20 % inferiores por término medio a los de la temporada anterior). Como consecuencia de estos niveles de precios más bajos, la mayor parte de los principales productores europeos de fertilizantes han decidido poner en práctica medidas de reestructuración. Por el momento, parece que van a dejarán de producirse aproximadamente 2 millones de toneladas de nitrato al término de la temporada actual, que finaliza en el verano del 2000. Se espera que los recortes en la capacidad se traduzcan en un mayor equilibrio del mercado.

⁽¹⁰⁾ Véase el DO C 213 de 19.8.1992, p. 2.

⁽¹¹⁾ Esta sección está basada en los estudios elaborados por la Asociación Europea de Fabricantes de Fertilizantes (EFMA). Véanse, en particular, los siguientes estudios: *Forecast of Food, Farming and Fertilizer Use in the European Union 1999 to 2009* y *The Fertilizer Industry of The European Union*, que pueden consultarse en el sitio web de la EFMA www.efma.org/publications/

En este contexto, dos empresas líderes del sector, Norsk Hydro y Kemira (34,1 % y 11,1 % de la capacidad instalada en Europa, respectivamente) han hecho públicos sus planes para reestructurar su negocio de fertilizantes ⁽¹²⁾.

Norsk Hydro

El 7 de marzo de 2000 Norsk Hydro presentó sus planes para limitar sus actividades europeas en el sector de los fertilizantes y cerrar 1 millón de toneladas de capacidad de producción de fertilizantes a base de nitrato. Esta cifra representa alrededor del 20 % de la capacidad total de nitrato de Hydro y es un elemento importante en los esfuerzos por restablecer la rentabilidad del negocio de fertilizantes de la empresa. Estos recortes, que se producirán en la primera mitad del próximo año, afectarán a entre 500 y 600 trabajadores. En 1999 el negocio de fertilizantes de Norsk Hydro registró unas pérdidas de explotación de 318 millones de euros. En 1998 las pérdidas de explotación ocasionadas por estas actividades se elevaron a 72 millones de euros.

Kemira Agro

En 1999, los ingresos de explotación de Kemira Agro se contrajeron considerablemente y la empresa registró unas pérdidas de 39 millones de euros. Los precios de los fertilizantes cayeron aún más, entre un 5 y un 15 %, particularmente los de los fertilizantes nitrogenados en Europa Occidental hasta alcanzar mínimos históricos. Kemira Agro ha anunciado su decisión de centrarse en los fertilizantes especializados y retirarse parcial o totalmente del negocio de fertilizantes nitrogenados. Como consecuencia, se ha puesto fin a la producción de fertilizantes NPK en Pernis, los Países Bajos.

Fertiberia

Según la información proporcionada por las autoridades españolas, Fertiberia arrojó unas pérdidas de explotación de aproximadamente 25 millones de euros en los tres primeros semestres de 1999. Fertiberia ha emprendido medidas de reestructuración que incluyen el cese de la producción de nitrato en Cartagena (260 000 t), el cierre de una planta de urea en Huelva (75 000 t) y el cierre de tres plantas de ácido sulfúrico también en Huelva. De resultas, se han perdido 160 puestos de trabajo. El coste de la reestructuración asciende a 78 millones de euros y, según la información proporcionada por las autoridades españolas, ha sido financiada exclusivamente por la propia empresa sin ayuda del Estado.

II.3. Plan de reestructuración de Fesa-Enfersa y medidas de ayuda concedidas en este contexto (período 1992-1997)

Como se ha indicado en el punto II.1, en diciembre de 1992, en el contexto del procedimiento de suspensión de pagos, se presentó un primer plan de reestructuración que contemplaba una fuerte reducción de capacidad y de plantilla. Este plan se desarrolló posteriormente, se finalizó entre 1993-1994 y fue aplicado durante el período 1992-1997.

El plan de reestructuración tenía por objeto que la empresa volviese a ser rentable al término del período 1992-1997 y contemplaba las siguientes medidas:

Coste de la reestructuración:

(en miles de millones de pesetas españolas)

Rehabilitación y nuevas inversiones	9,9
Convenio de acreedores e indemnizaciones a los trabajadores	4,073
Derechos de pensión	9,927
Reconstitución del capital circulante	20,058
Total	43,958

El plan de reestructuración preveía 1 487 despidos (el 41 % de la plantilla) y una reducción media del 49,3 % de la capacidad existente.

El inversor privado ([. . .] (*)) que adquirió Fesa-Enfersa en 1995 aceptó pagar 262 millones de pesetas españolas por el grupo Fesa-Enfersa. Según las autoridades españolas, también se comprometió a invertir 9 900 millones de pesetas españolas en la empresa en el período 1995-1999. Las autoridades españolas también han indicado que [. . .] (*) aceptó no exigir dividendos por un importe de 6 000 millones de pesetas españolas en el período 1995-1998. Sin embargo, España no ha presentado pruebas concluyentes de que el beneficiario de la ayuda haya contribuido significativamente al plan de reestructuración con sus propios recursos.

La evolución del grupo durante el período de reestructuración (1993-1997) fue la siguiente:

(en millones de pesetas españolas)

Año	Volumen de negocios	Resultados
1993	36 514	(24 654)
1994	53 502	(7 431)
1995	63 366	(615)
1996	71 880	4 325
1997	73 978	1 727
1998	70 293	(127)

Según las autoridades españolas, las pérdidas registradas por Fertiberia en 1998 obedecen a un cambio en las condiciones reinantes derivado principalmente de las repercusiones de la Agenda 2000 sobre la política agraria común, sin contar con la grave crisis del sudeste asiático, tradicional importador neto de fertilizantes. Las autoridades españolas alegan que era imposible prever estos acontecimientos en el momento en que se elaboró la mayoría de los planes de reestructuración, a principios de los noventa. Esta situación ha desencadenado una nueva ola de reestructuraciones entre los principales fabricantes europeos. La propia Fertiberia está aplicando un plan de reestructuración que implica el cierre de más fábricas y nuevos recortes de plantilla. Las autoridades españolas han confirmado que no tienen la intención de conceder más ayuda estatal y que la empresa llevará a cabo la actual reestructuración utilizando exclusivamente sus propios recursos.

⁽¹²⁾ Véanse los sitios Internet de estas empresas: www.hydro.com y www.kemira.com

II.4. Intervenciones del Estado en el contexto de la reestructuración de Fesa-Enfersa (período 1992-1997)

Fueron las siguientes:

- 1) Tres préstamos a corto plazo concedidos por el Instituto de Crédito Oficial (ICO), de propiedad estatal, a Fertiberia SL del modo siguiente:

Fecha	Importe (en millones de pesetas españolas)	Interés
25 de octubre de 1993	6 400	16,25 %
14 de junio de 1994	4 175	11,50 %
29 de julio de 1994	2 538	11,50 %

Estos préstamos están destinados a cubrir las necesidades de capital circulante durante la fase inicial de la reestructuración del grupo. En diciembre de 1994, fueron convertidos en préstamos subordinados sin intereses, reembolsables en función de determinado porcentaje del capital circulante de la empresa⁽¹³⁾. En caso de insolvencia de la empresa, se amortizarían después de haber sido reembolsados todos los demás acreedores pero antes de que los accionistas recibiesen pago alguno. En enero de 1996, se modificaron las condiciones de los préstamos para que su amortización pasase de depender del capital circulante a realizarse en función de los beneficios⁽¹⁴⁾. A partir de diciembre de 1997, se exigió que los préstamos se amortizaran en plazos anuales fijos hasta el año 2030, sin dependencia alguna del nivel de los beneficios;

- 2) dos préstamos subordinados más por un importe de 10 500 millones de pesetas españolas sin intereses concedidos a Fertiberia SL por el ICO en noviembre y diciembre de 1994 para cubrir las necesidades de circulante. A partir de diciembre de 1997, se exigió que los préstamos se amortizaran en plazos anuales fijos sin dependencia alguna del capital circulante;
- 3) un préstamo participativo concedido en 1995 por el ICO a Inmobiliaria Espacio SA por un importe de 1 500 millones de pesetas españolas. A partir de 1997, se exigió que el préstamo se amortizase en plazos anuales fijos.

Finalmente, en virtud del convenio de acreedores, éstos renunciaron a una parte de sus créditos. De un total de 71 039 millones de pesetas españolas, los acreedores privados, incluidos la empresa matriz de Fesa-Enfersa, los bancos y los proveedores, aceptaron quitas de 47 161 millones de pesetas españolas, lo que representa el 66 % de sus créditos. Los acreedores públicos (el Tesoro, la Seguridad Social y el ICO, de propiedad estatal) aceptaron quitas de 32 425 millones de pesetas españolas sobre un total de un total de 46 373 millones, esto es, el 69 % de sus créditos. Los créditos del Tesoro no se beneficiaron del llamado «derecho de abstención»⁽¹⁵⁾. La Seguridad Social tampoco ejerció su derecho de abstención.

⁽¹³⁾ Este porcentaje era del 25 % de la porción del capital circulante anual que excediese de 3 000 millones de pesetas españolas, con un límite máximo del 5 % del capital circulante anual total.

⁽¹⁴⁾ 15,55 % de los beneficios antes de impuestos.

⁽¹⁵⁾ Conforme a la normativa española de quiebra, el «derecho de abstención» es el privilegio que tiene el Estado por lo que se refiere a algunos créditos de no atenerse al convenio de acreedores.

Por consiguiente, la Comisión considera en el estado actual del procedimiento que las medidas arriba contempladas contienen un elemento de ayuda estatal en el sentido del apartado 1 del artículo 87 del Tratado.

III. EVALUACIÓN DE LA AYUDA

El grupo Fesa-Enfersa era y continua siendo uno de los principales operadores a escala europea. Las medidas consideradas mejoraron la posición financiera del grupo Fesa-Enfersa y, por consiguiente, probablemente tuvieron un impacto en la posición económica de sus competidores de otros Estados miembros y afectaron, pues, al comercio entre Estados miembros. Por lo tanto, estas medidas pueden falsear o amenazar falsear la competencia y afectan al comercio entre Estados miembros.

III.1. Los tres préstamos a corto plazo más dos préstamos subordinados adicionales

El ICO es una sociedad estatal, de las previstas en la letra b) del apartado 1 del artículo 6 del texto de la Ley general presupuestaria (aprobado por el Real Decreto legislativo 1091/1988 de 23 de septiembre). Sus fines y operaciones se rigen por la Sexta Disposición Adicional al Real Decreto-ley 12/1995 de 28 de diciembre⁽¹⁶⁾. Sus recursos financieros son por tanto recursos públicos a los efectos del apartado 1 del artículo 87 del Tratado CE.

Como el ICO es un banco de propiedad estatal, cualquier transferencia de recursos del ICO a una empresa constituye una transferencia de «fondos estatales» a efectos del apartado 1 del artículo 87 del Tratado CE.

Con estos préstamos se pretendía compensar necesidades en capital y dar liquidez al grupo Fesa-Enfersa. Los tres «préstamos puente» a corto plazo se concedieron a Fesa-Enfersa a través de Fertiberia SL, una sociedad instrumental creada con el fin de aplicar el plan de reestructuración del grupo.

Los tres «préstamos puente» se concedieron en condiciones de mercado y fueron cubiertos con una garantía adecuada (hipoteca). Esta intervención estatal podría, pues, considerarse como una «ayuda de salvamento» en el sentido de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis⁽¹⁷⁾, aunque la Comisión en este estado del procedimiento no ha apreciado un elemento de

⁽¹⁶⁾ Boletín Oficial del Estado nº 312 de 30.12.1995.

⁽¹⁷⁾ Según el punto 101 de las Directrices comunitarias sobre ayudas de Estado de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis (DO C 288 de 9.10.1999, p. 2), la Comisión examinará con arreglo a las Directrices vigentes en el momento de la concesión de la ayuda la compatibilidad con el mercado común de toda ayuda destinada al salvamento y la reestructuración que se conceda sin la autorización de la Comisión si la ayuda, o una parte de ella, se concedió antes de la publicación de las Directrices en el *Diario Oficial de las Comunidades Europeas*. Como todas las medidas de ayuda contempladas en el presente procedimiento fueron concedidas con anterioridad a dicha publicación, la directrices aplicables son las Directrices comunitarias sobre ayudas de Estado de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis, publicadas en el DO C 368 de 23.12.1994, p. 12. Dado que algunas de las medidas en cuestión fueron adoptadas con anterioridad a la publicación de las mencionadas Directrices, resulta también de aplicación a aquéllas la política sobre ayudas de salvamento y de reestructuración expuesta por la Comisión en el Octavo Informe sobre política de competencia de 1979 (apartados 177 y 227 a 228).

ayuda estatal en dicha intervención. Sin embargo, la Comisión observa que los tres «préstamos puente» fueron convertidos ulteriormente en préstamos subordinados. Dicha conversión, así como las condiciones en las que ésta intervino (préstamo subordinado sin interés y sin plazo de amortización) puede considerarse como una «ayuda de reestructuración». La conversión estaba directamente ligada a la ejecución del plan de reestructuración. Por consiguiente, la Comisión concentrará su evaluación preliminar en las condiciones que ha de cumplir la ayuda de reestructuración.

Los préstamos subordinados pueden definirse como préstamos que, en caso de insolvencia de la sociedad deudora, son amortizados una vez que todos los acreedores han sido reembolsados, pero antes de que los accionistas reciban pago alguno. Estos préstamos de las autoridades públicas son frecuentes. Respecto a la naturaleza de los préstamos subordinados, se ha planteado si deben incluirse en el pasivo del balance. El Comité de contacto sobre las Directivas contables consideró que los préstamos subordinados debían incluirse en la partida «acreedores» y no en «capital y reservas»⁽¹⁸⁾. Esta opinión fue confirmada en la Comunicación interpretativa sobre determinados artículos de la Cuarta y la Séptima Directivas contables⁽¹⁹⁾.

En 1994, en el contexto de la reestructuración de Fesa-Enfersa, los tres préstamos puente se convirtieron en préstamos subordinados sin intereses y sin un período de reembolso. Al mismo tiempo, dos préstamos subordinados más por un importe de 10 500 millones de pesetas españolas fueron concedidos a Fertiberia SL para cubrir las necesidades de circulante de la empresa y para hacer frente a algunas deudas pendientes de Fesa-Enfersa.

Estas conversiones así como la concesión (también en 1994) de dos préstamos subordinados más en las mismas condiciones encierran un elemento de ayuda estatal.

Dada la situación de Fesa-Enfersa en el momento en que se concedieron los préstamos, el elemento de ayuda de un préstamo sin intereses, sin plazo de amortización y que en caso de insolvencia de la sociedad deudora es amortizado una vez que todos los acreedores han sido reembolsados pero antes de que los accionistas reciban pago alguno, equivale al importe del préstamo. En el presente caso, la ayuda asciende, pues, en total a 26 613 millones de pesetas españolas. Las modificaciones de las condiciones de amortización introducidas en 1996 y 1997 no varían esta conclusión, puesto que la fijación de un calendario de amortización (hasta el año 2030) solamente podía suponer una reducción marginal del importe total de ayuda.

III.2. Préstamo participativo concedido a Inmobiliaria Espacio para aumentar el capital de Fertiberia SL

En 1995, se concedió un préstamo participativo de 1 500 millones de pesetas españolas a Inmobiliaria Espacio. El objeto de

⁽¹⁸⁾ Véase *La armonización de las normas contables en la Comunidad Europea. Problemas derivados de la aplicación de la Cuarta Directiva sobre las cuentas anuales de las sociedades de capital*, Luxemburgo, 1990, p. 14. Véase asimismo la definición de los pasivos subordinados recogida en el artículo 21 de la Directiva 86/635/CEE del Consejo, de 8 de diciembre de 1986, relativa a las cuentas anuales y a las cuentas consolidadas de los bancos y otras entidades financieras (DO L 372 de 31.12.1986).

⁽¹⁹⁾ Véase el documento XV/7009/97 ES, punto 2.3.3, p. 5.

este préstamo era permitir que [...] (*) el nuevo inversor aumentase el capital de Fertiberia SL en el contexto de la reestructuración del grupo Fesa-Enfersa, lo que condujo al fortalecimiento de la posición financiera del mismo. Las condiciones eran similares a las expuestas en el caso de los préstamos subordinados previamente mencionados. Dada la situación de Fesa-Enfersa en el momento en que se concedieron los préstamos, el elemento de ayuda de un préstamo sin intereses, sin plazo de amortización y que en caso de insolvencia de la sociedad deudora es amortizado una vez que todos los acreedores han sido reembolsados pero antes de que los accionistas reciban pago alguno, equivale al importe del préstamo. Por consiguiente, el elemento de ayuda estatal se estima en 1 500 millones de pesetas españolas.

III.3. Actuación del Estado en el contexto del convenio de acreedores de Fesa-Enfersa

Al participar en el convenio de acreedores, las instituciones del Estado (Tesoro, Seguridad Social e ICO) salvaron el 30 % de sus créditos. Por su parte, los acreedores privados recuperaron el 33 % de sus créditos. El siguiente cuadro muestra las cifras exactas:

(en millones de pesetas españolas)

Acreedores	Importe de los créditos	Importe de la quita
Acreedores privados	71 039	47 161
Tesoro y Seguridad Social	26 671	18 631
ICO	19 702	13 794

Es por ello que la Comisión alberga dudas sobre si los acreedores públicos, al aceptar quitas superiores a los acreedores privados actuaron como un acreedor privado operando en una economía de mercado lo habría hecho en circunstancias similares.

Además, en el presente caso, un juez dictaminó que los créditos del Tesoro no podían beneficiarse del llamado «derecho de abstención». Sin embargo, España no ha presentado pruebas concluyentes de que el Estado agotase todas las vías legales que ofrece la legislación española (incluido el recurrir la decisión judicial) para ejercer el derecho de abstención.

A este respecto, es de señalar que en el asunto Ercros el Tesoro y la Seguridad Social ejercieron su derecho de abstención en el contexto de la suspensión de pagos. Por consiguiente, no estaban vinculados por el convenio suscrito por los acreedores de Ercros. A diferencia de lo ocurrido con los créditos sujetos al convenio, los créditos del Estado no sufrieron modificaciones. De haber aceptado el compromiso, sus créditos se hubieran reducido en un 98,6 % según la información remitida por las autoridades españolas. En su Decisión de 21 de julio de 1999⁽²⁰⁾, la Comisión concluyó, en consecuencia, que el Estado había actuado como lo habría hecho un acreedor privado en circunstancias similares, de manera que no había ningún elemento de ayuda.

Sin embargo, ni el Tesoro ni la Seguridad Social ejercieron su derecho de abstención en el presente caso.

⁽²⁰⁾ Véase la nota 1.

De ahí que la Comisión no tenga la seguridad de que la actuación de la Hacienda pública y de la Seguridad Social en el contexto de la suspensión de pagos del grupo Fesa-Enfersa no encierra un elemento de ayuda estatal. Las autoridades españolas explicaron que no ejercieron el derecho de abstención porque, en ausencia de activos no hipotecados, resultaba más ventajoso para el Estado participar en el convenio de acreedores. Sin embargo, España no ha presentado pruebas concretas de ello o de que de ese modo el Estado recuperase un porcentaje más elevado de los créditos. Además, la Comisión considera que España no ha justificado suficientemente por qué el Estado no actuó como lo había hecho en el caso de Ercros. En conclusión, la Comisión considera que las quitas consentidas por el Tesoro y la Seguridad Social por un importe de 18 631 millones de pesetas españolas, así como el porcentaje de la quita que el ICO consintió por encima del porcentaje de la quita consentida por los acreedores privados (esto es, el 4 % del importe de 19 702 millones de pesetas españolas) encierra un elemento de ayuda estatal.

III.4. Evaluación de la compatibilidad de la ayuda

Como las medidas de ayuda no se concedieron al amparo de un régimen de ayuda autorizado, la Comisión tiene que evaluar directamente su compatibilidad con el mercado común a la luz de las disposiciones del artículo 87 del Tratado CE. El apartado 1 del artículo 87 dispone que, salvo que el Tratado CE disponga otra cosa, serán incompatibles con el mercado común, en la medida en que afecten a los intercambios comerciales entre Estados miembros, las ayudas otorgadas por los Estados o mediante fondos estatales, bajo cualquier forma, que falseen o amenacen falsear la competencia, favoreciendo a determinadas empresas o producciones.

El artículo 87 del Tratado CE prevé ciertas excepciones al principio de incompatibilidad de las ayudas estatales con el mercado común. Las excepciones del apartado 2 del artículo 87 del Tratado CE podrían servir de fundamento para considerar la ayuda compatible con el mercado común. Sin embargo, las medidas de ayuda en cuestión ni a) son ayudas de carácter social concedidas a los consumidores individuales, ni b) están destinadas a reparar los perjuicios causados por desastres naturales o por otros acontecimientos de carácter excepcional, ni c) son ayudas concedidas con objeto de favorecer la economía de determinadas regiones de España. Es por ello que dichas excepciones no son aplicables en el presente caso.

Por lo que se refiere a las excepciones previstas en las letras b) y d) del apartado 3 del artículo 87, está claro que la ayuda no se propone fomentar la realización de un proyecto importante de interés común europeo, ni poner remedio a una grave perturbación en la economía española, ni promover la cultura o la conservación del patrimonio. El Gobierno español tampoco ha intentado justificar la ayuda sobre dichas bases.

Las letras a) y c) del apartado 3 del artículo 87 también contemplan excepciones para las ayudas regionales. Sin embargo, las medidas de ayuda consideradas no están destinadas a favorecer el desarrollo económico de regiones en las que el nivel de vida sea anormalmente bajo o en las que exista una grave situación de subempleo ni a facilitar el desarrollo de determinadas regiones económicas, como exigen las susodichas disposiciones del Tratado.

Así pues, sólo queda la excepción que prevé la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE para las ayudas destinadas a facilitar el desarrollo de determinadas actividades económicas. La evaluación de la Comisión de las ayudas destinadas a facilitar el desarrollo de determinadas actividades económicas que no alteren las condiciones de los intercambios en forma contraria al interés común se rige por unas directrices comunitarias específicas.

Tras una evaluación preliminar, la Comisión considera que ninguna otra directriz salvo las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis⁽²¹⁾ son de aplicación en el marco del presente caso. Non cabe duda de que Fesa-Enfersa fue objeto de una profunda reestructuración⁽²²⁾.

Las Directrices de reestructuración establecen ciertas condiciones para que la Comisión pueda autorizar una ayuda.

La evaluación de las medidas anteriormente mencionadas a la luz de las condiciones establecidas en las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis pone de manifiesto que:

a) Empresas que pueden recibir las ayudas

La Comisión considera suficientemente demostrado que el grupo Fesa-Enfersa es una empresa en crisis a efectos de las Directrices de reestructuración. Tal y como se indica en el punto II.1, en 1992 Fesa-Enfersa solicitó la suspensión de pagos en una coyuntura extremadamente adversa para el sector europeo de los fertilizantes. La situación de la tesorería se había hecho insostenible. El juzgado nº 64 de Madrid declaró, mediante auto del 4 de diciembre de 1992, la insolvencia provisional del grupo, que tenía un pasivo de 117 000 millones de pesetas españolas y pérdidas superiores a los 20 000 millones de pesetas españolas.

b) Restablecimiento de la viabilidad

Para todas las medidas individuales de ayuda, la Comisión tiene que convencerse de que el correspondiente plan de reestructuración permite restaurar la viabilidad a largo plazo de la empresa.

La Comisión observa que España no ha presentado la previsión de las cuentas de resultados para los períodos de reestructuración con estimación de la rentabilidad de los fondos propios y análisis de sensibilidad a partir de varias hipótesis. España solamente proporcionó en su notificación cuentas de resultados *ex post* para dicho período.

La Comisión observa que Fesa-Enfersa volvió a obtener beneficios en 1997, conforme a lo previsto en el plan de reestructuración. Sin embargo, Fesa-Enfersa viene arrojando pérdidas cada vez más cuantiosas desde 1998. La Comisión observa que, en ausencia de una documentación detallada sobre la planificación financiera y a falta de un análisis de las diversas hipótesis y un análisis del riesgo, no es posible determinar la validez del plan que se diseñó en diciembre de 1992, se desarrolló posteriormente, se finalizó entre 1993-1994 y fue aplicado durante el período 1993-1997.

⁽²¹⁾ Véase la nota 10.

⁽²²⁾ Esta cuestión se trata ampliamente en el punto I.2.

c) Prevención de falseamientos indebidos de la competencia

La exención de la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE está condicionada a que la ayuda no falsee la competencia en forma contraria al mercado común. Las Directrices de reestructuración especifican que se han de adoptar medidas que mitiguen en lo posible las consecuencias negativas que la ayuda puede acarrear para los competidores. Esta condición suele traducirse en una limitación o reducción de la presencia que la empresa puede asumir en el mercado de productos de referencia. Esta limitación o reducción ha de ser proporcional al falseamiento causado por la ayuda y especialmente al peso relativo de la empresa en su mercado o mercados.

A este respecto, cabe señalar que el plan de reestructuración preveía 1 487 despidos (el 41 % de la plantilla) y una reducción media de la capacidad existente del 49,3 %. En efecto, con la aplicación del plan de reestructuración la empresa redujo su capacidad de producción cerrando las fábricas de Zaragoza, Valladolid, Sevilla, Escombreras y El Hondón, todas ellas situadas en zonas asistidas.

d) Proporcionalidad de la ayuda con los costes y beneficios de la reestructuración

El importe y la intensidad de la ayuda deben limitarse a lo estrictamente necesario para permitir la reestructuración y han de guardar proporción con las ventajas que se espere obtener desde el punto de vista comunitario. Por este motivo, normalmente se espera que los beneficiarios de las ayudas contribuyan significativamente al plan de reestructuración con sus propios medios o con financiación comercial externa. Sin embargo, España no ha presentado pruebas concluyentes de que el beneficiario de la ayuda haya contribuido significativamente al plan de reestructuración con sus propios recursos.

La Comisión observa que las autoridades españolas no cumplieron la obligación que les impone el apartado 2 del artículo 88 Tratado CE al no notificar la concesión de las medidas de ayuda a Fesa-Enfersa.

IV. **CONCLUSIÓN**

En el presente estado del procedimiento, la Comisión considera que:

- las medidas arriba mencionadas contienen elementos de ayuda estatal,
- dichas medidas han sido concedidas en violación de la obligación de notificación establecida en el apartado 3 del artículo 88 del Tratado CE,
- existen dudas sobre la compatibilidad de dichas medidas con el mercado común.

Sobre el último punto, cabe resumir del siguiente modo las principales conclusiones: Dada la incertidumbre en cuanto al restablecimiento de la viabilidad de la empresa y a la vista de los interrogantes que se plantean acerca del tipo de contribución significativa al plan de reestructuración efectuada por el beneficiario de ayuda con sus propios recursos, la medidas de ayuda en cuestión no cumplen los requisitos mínimos fijados por las Directrices comunitarias sobre ayudas de reestructuración.

Habida cuenta de las consideraciones expuestas, la Comisión, en el marco del procedimiento del apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE, insta a España para que presente sus observaciones y facilite toda la información pertinente para la evaluación de la medida en un plazo de un mes a partir de la fecha de recepción de la presente. Insta a sus autoridades para que transmitan inmediatamente una copia de la presente carta al beneficiario potencial de la ayuda.

La Comisión desea recordar a España el efecto suspensivo del apartado 3 del artículo 88 del Tratado CE y llama su atención sobre el artículo 14 del Reglamento (CE) nº 659/1999 del Consejo, que prevé que toda ayuda concedida ilegalmente podrá recuperarse de su beneficiario.».

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ**Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση**

(2000/C 315/07)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 30.5.2000**Κράτος μέλος:** Φινλανδία**Αριθμός ενίσχυσης:** N 746/A/99**Τίτλος:** Νόμος για τις ενισχύσεις προς επιχειρήσεις την περίοδο 2000-2006 — επενδύσεις**Στόχος:** Περιφερειακή ανάπτυξη**Νομική βάση:** Laki yritystoiminnan tukemisesta**Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:**

Σε ΜΙΕ

Επενδυτική Ενίσχυση	Μικρές επιχειρήσεις	ΜΜΕ	Μεγάλες επιχειρήσεις
Ζώνη I		40 %	40 %
Ζώνη II		34 %	25 %
Ζώνη III		25 %	20 %
Εκτός ενισχυόμενων περιοχών	15 %		

Διάρκεια: Έως τις 31.12.2006 (συμπεριλαμβανομένης)

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:** 30.5.2000**Κράτος μέλος:** Φινλανδία**Αριθμός ενίσχυσης:** N 746/B/99**Τίτλος:** Νόμος για τις ενισχύσεις προς επιχειρήσεις την περίοδο 2000-2006 — έρευνα και ανάπτυξη**Στόχος:** E & A**Νομική βάση:** Laki yritystoiminnan tukemisesta**Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:** Σε ΜΙΕ — E & A: 35 % ή 40 % σε ενισχυόμενες ζώνες, με ανώτατο όριο 170 000 ευρώ**Διάρκεια:** Έως τις 31.12.2006 (συμπεριλαμβανομένης)

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:** 30.5.2000**Κράτος μέλος:** Φινλανδία**Αριθμός ενίσχυσης:** N 746/C/99**Τίτλος:** Νόμος για τις ενισχύσεις προς επιχειρήσεις την περίοδο 2000-2006 — διαχείριση ΜΜΕ**Στόχος:** ΜΜΕ και περιφερειακή ανάπτυξη**Νομική βάση:** Laki yritystoiminnan tukemisesta**Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:** Σε ΜΙΕ — Διαχείριση ΜΜΕ: 50 %, με ανώτατο όριο 170 000 ευρώ**Διάρκεια:** Έως τις 31.12.2006 (συμπεριλαμβανομένης)

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:** 30.5.2000**Κράτος μέλος:** Φινλανδία**Αριθμός ενίσχυσης:** N 746/D/99**Τίτλος:** Νόμος για τις ενισχύσεις προς επιχειρήσεις την περίοδο 2000-2006 — συνθήκες λειτουργίας ΜΜΕ**Στόχος:** ΜΜΕ και περιφερειακή ανάπτυξη**Νομική βάση:** Laki yritystoiminnan tukemisesta**Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:** Σε ΜΙΕ — Όροι λειτουργίας ΜΜΕ: 50 %, με ανώτατο όριο 170 000 ευρώ**Διάρκεια:** Έως τις 31.12.2006 (συμπεριλαμβανομένης)

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:** 13.6.2000**Κράτος μέλος:** Ισπανία (La Rioja)**Αριθμός ενίσχυσης:** N 66/2000**Τίτλος:** Ενισχύσεις για την ορθολογική χρήση της ενέργειας και για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (La Rioja)**Στόχος:** Αναβάθμιση του περιβάλλοντος μέσω στήριξης της ορθολογικής χρήσης της ενέργειας και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας· δημιουργία ή επέκταση της ενεργειακής υποδομής σε περιφερειακό επίπεδο· έρευνα και ανάπτυξη στον ενεργειακό τομέα**Νομική βάση:** Bases reguladoras de la concesión de ayudas destinadas a promover actuaciones de uso racional de la energía y de utilización de fuentes de energía renovables

Προϋπολογισμός: 500 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες (3,01 εκατομμύρια ευρώ) ετησίως

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 30 % για τις δράσεις σχετικά με την ορθολογική χρήση της ενέργειας και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, με προσαύξηση 10 % για τις ΜΜΕ. 7,5 % και 15 % για στήριξη της ενεργειακής υποδομής. 100 % για τη βασική έρευνα, 50 % για τη βιομηχανική έρευνα και 25 % για την προανταγωνιστική ανάπτυξη, με προσαύξηση 10 % για τις ΜΜΕ

Διάρκεια: Αόριστη

Άλλες πληροφορίες: Ετήσια έκθεση

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 12.7.2000

Κράτος μέλος: Ηνωμένο Βασίλειο

Αριθμός ενίσχυσης: N 705/99

Τίτλος: UK High Technology Fond

Στόχος: Κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου για τα πρώτα στάδια λειτουργίας επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας

Νομική βάση: Industrial Development Act 1982, s. 8

Προϋπολογισμός: 20 000 000 ιρλανδικές λίρες (περίπου 31 εκατομμύρια ευρώ)

Διάρκεια: 12 έως 15 έτη, αναλόγως της πραγματικής διάρκειας ζωής του ταμείου

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 12.7.2000

Κράτος μέλος: Γερμανία (Sachsen-Anhalt)

Αριθμός ενίσχυσης: N 16/2000

Τίτλος: Ενίσχυση υπέρ της FilmTec GmbH, Sachsen-Anhalt

Στόχος: Αναδιάρθρωση

Νομική βάση:

— ad hoc

— Investitionszulagegesetz 1999

— 27. Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe zur Verbesserung der Wirtschaftsstruktur

— Innovationsförderprogramm des Landes Sachsen-Anhalt (N 715/92)

Προϋπολογισμός: 1,9 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα (0,971 εκατομμύρια ευρώ)

Διάρκεια: 2000-2002

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 1.8.2000

Κράτος μέλος: Ιταλία (Λομβαρδία)

Αριθμός ενίσχυσης: N 93/2000

Τίτλος: Ενισχύσεις στον τομέα του τουρισμού

Στόχος: Ανάπτυξη των τουριστικών διαρθρώσεων και υποδομών στη Λομβαρδία

Νομική βάση: LR 36/88 «Incentivi per l'ammodernamento, potenziamento e qualificazione delle strutture e infrastrutture turistiche in Lombardia»

Προϋπολογισμός: 45 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (22,5 εκατομμύρια ευρώ) ετησίως

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 15 % ΑΙΕ για τις πολύ μικρές και μικρού μεγέθους επιχειρήσεις, 7,5 % ΑΙΕ για τις μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις

Διάρκεια: 2000-2002

Άλλες πληροφορίες: Ετήσια έκθεση

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 14.9.2000

Κράτος μέλος: Κάτω Χώρες

Αριθμός ενίσχυσης: N 208/2000

Τίτλος: Πρόγραμμα επιχορήγησης δημόσιων χερσαίων τερματικών σταθμών (SOIT)

Στόχος: Διευκόλυνση της κατασκευής χερσαίων τερματικών σταθμών προκειμένου να μετατοπιστεί μεγαλύτερο μέρος της οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων στις πλωτές οδούς και στις σιδηροδρομικές μεταφορές

Νομική βάση: Besluit van de minister van Verkeer en Waterstaat

Προϋπολογισμός: 8,45 εκατομμύρια ευρώ (2000-2003)

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 50 % του κόστους κατασκευής του τερματικού σταθμού, έως 25 % του συνολικού κόστους έναρξης λειτουργίας του τερματικού σταθμού, με μέγιστο ύψος 2,269 εκατομμύρια ευρώ ανά έργο

Άλλες πληροφορίες: Οι τερματικοί σταθμοί των θαλάσσιων λιμένων εξαιρούνται από το πρόγραμμα. Οι επιχορηγούμενοι τερματικοί σταθμοί πρέπει να καταστούν βιώσιμοι εντός πέντε ετών. Κατά την φάση της έναρξης λειτουργίας τους, οι τερματικοί σταθμοί δεν πρέπει να αποσπασούν την κυκλοφορία από ανταγωνιστικούς τερματικούς σταθμούς

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ**Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση**

(2000/C 315/08)

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 20.9.2000**Κράτος μέλος:** Ιταλία (Veneto)**Αριθμός ενίσχυσης:** N 15/2000**Τίτλος:** Ενισχύσεις υπέρ των καπνοπαραγωγών**Στόχος:** Αποζημίωση των απωλειών εισοδήματος που υπέστησαν οι παραγωγοί λόγω καταστροφής καλλιεργειών από τον ιό Y της πατάτας (Potato Virus Y)**Νομική βάση:** Delibera 9 novembre 1999, n. 3896**Προϋπολογισμός:** Απροσδιόριστος**Διάρκεια:** Μέτρο εφαρμοζόμενο άπαξ

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Στόχος:** Παροχή συμβουλών, πληροφοριών, ατομικής καθοδήγησης και εκπαιδευτικών προγραμμάτων που βοηθούν τους αγρότες να αποφασίσουν, έχοντας ενημερωθεί σχετικά, να εξακολουθήσουν ή μην να ασκούν γεωργικές δραστηριότητες υπό το πρίσμα των σχεδίων αντιμετώπισης του προβλήματος της κόπρου στις Κάτω Χώρες**Νομική βάση:** Kaderwet LNV-subsidies**Προϋπολογισμός:** 62,3 εκατ. NLG**Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:** Το πολύ 4 000 EUR ανά δικαιούχο**Διάρκεια:** Τρία έτη (2000-2002)

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:** 2.10.2000**Κράτος μέλος:** Ισπανία (Murcia)**Αριθμός ενίσχυσης:** N 169/2000**Τίτλος:** Ενισχύσεις για τη διοργάνωση και την υποστήριξη κτηνοτροφικών εκθέσεων**Στόχος:** Προώθηση της διοργάνωσης και της υποστήριξης εκθέσεων ζώων επίλεκτων φυλών**Νομική βάση:** Proyecto de Orden por la que se aprueban las bases reguladoras y la convocatoria de la concesión de ayudas para la organización y asistencia a certámenes de animales de razas selectas**Προϋπολογισμός:** 5 εκατ. ESP για το έτος 2000 (30 050 EUR)**Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:** Μέχρι ποσοστό 50 % των δαπανών**Διάρκεια:** Αόριστη

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:** 2.10.2000**Κράτος μέλος:** Ισπανία (Castilla-León)**Αριθμός ενίσχυσης:** N 454/2000**Τίτλος:** Ενισχύσεις υπέρ κτηνοτροφικών μονάδων**Στόχος:** Προώθηση της εκτροφής ζώων αναπαραγωγής καθαρής φυλής μέσω της εγγραφής στο αντίστοιχο γενεαλογικό μητρώο μετά από επαλήθευση των αποδόσεων και των αποδεικτικών στοιχείων της γενετικής αξίας των ζώων αναπαραγωγής**Νομική βάση:** Convenio de colaboración entre la Consejería de Agricultura y Ganadería de la Junta de Castilla León y las Asociaciones de Criadores de Ganado por el que se regulan las condiciones de concesión de subvención directa otorgada por la Junta de Castilla León a las mencionadas Asociaciones**Προϋπολογισμός:** 80 εκατομ. ESP (480 809,68 EUR)**Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:** Ποικίλλει ανάλογα με το είδος της ενίσχυσης**Διάρκεια:** Αόριστη

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:** 2.10.2000**Κράτος μέλος:** Κάτω Χώρες**Αριθμός ενίσχυσης:** N 267/2000**Τίτλος:** Κοινωνικο-οικονομικό σχέδιο**Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:** 20.9.2000**Κράτος μέλος:** Ηνωμένο Βασίλειο**Αριθμός ενίσχυσης:** N 513/2000

Τίτλος: Μεταβατική γεωργονομισματική ενίσχυση — Τροποποίηση της Ν 241/99 (Γεωργοπεριβαλλοντικά και αναδασωτικά μέτρα)

— 2000: 119 998 EUR

Στόχος: Αποζημίωση των απωλειών εισοδήματος του παραγωγού που προκάλεσε η μείωση των συναλλαγματικών ισοτιμιών οι οποίες εφαρμόζονται σε ορισμένες άμεσες ενισχύσεις της κοινής γεωργικής πολιτικής

— 2001: 59 999 EUR

Νομική βάση: Υπουργική απόφαση, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2800/98 του Συμβουλίου και κανονισμοί της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 2808/98, (ΕΚ) αριθ. 2813/98 και (ΕΚ) αριθ. 755/99

Διάρκεια: Τρία έτη

Προϋπολογισμός:

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

— 1999: 359 995 EUR

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 89/686/ΕΟΚ που ενέκρινε το Συμβούλιο στις 21 Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με τα μέσα ατομικής προστασίας ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 93/68/ΕΟΚ ⁽²⁾, 93/95/ΕΟΚ ⁽³⁾ και 96/58/ΕΚ ⁽⁴⁾ του Συμβουλίου

(2000/C 315/09)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(Δημοσίευση των τίτλων και των στοιχείων των ευρωπαϊκών προτύπων βάσει της οδηγίας)

ESO ⁽¹⁾	Αριθμός αναφοράς	Τίτλος των εναρμονισμένων προτύπων	Πρώτη δημοσίευση (ΕΕ) ⁽²⁾
CEN	EN 132:1998	Προστατευτικές αναπνευστικές συσκευές — ορισμοί	4.6.1999
CEN	EN 133:1990	Προστατευτικές αναπνευστικές συσκευές — ταξινόμηση	19.2.1992
CEN	EN 134:1998	Προστατευτικές αναπνευστικές συσκευές — ονοματολογία εξαρτημάτων	13.6.1998
CEN	EN 135:1998	Μέσα προστασίας της αναπνοής — κατάλογος ισοδύναμων όρων	4.6.1999
CEN	EN 136:1998	Προστατευτικές αναπνευστικές συσκευές — μάσκες προσώπου — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	13.6.1998
CEN	EN 137:1993	Προστατευτικές αναπνευστικές συσκευές — αυτόνομες αναπνευστικές συσκευές συμπίεσμένου αέρα, ανοιχτού κυκλώματος — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	23.12.1993
CEN	EN 138:1994	Προστατευτικές αναπνευστικές διατάξεις — συσκευές αναπνοής, παροχής καθαρού αέρα με προσωπίδες ημιπροσωπίδες ή με σύστημα επιστομίου — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	16.12.1994
CEN	EN 139:1994	Προστατευτικές αναπνευστικές διατάξεις — συσκευές αναπνοής γραμμής συμπίεσμένου αέρα με προσωπίδες, ημιπροσωπίδες ή με σύστημα επιστομίου — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	30.8.1995
CEN	EN 139/A1:1999	Μέσα προστασίας αναπνοής — αναπνευστική συσκευή παροχής πεπιεσμένου αέρα μέσω δικτύου για χρήση με μάσκα ολοκλήρου προσώπου, ημίσεως προσώπου, ή με στομίδα — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	5.11.1999

⁽¹⁾ ΕΕ L 399 της 30.12.1989, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ L 220 της 30.8.1993, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 276 της 9.11.1993, σ. 11.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 236 της 18.9.1996, σ. 44.

ESO (1)	Αριθμός αναφοράς	Τίτλος των εναρμονισμένων προτύπων	Πρώτη δημοσίευση (EE) (2)
CEN	EN 140:1998	Προστατευτικές αναπνευστικές συσκευές — μάσκες μισές και ενός τετάρτου — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	6.11.1998
CEN	EN 141:1990	Προστατευτικές αναπνευστικές συσκευές — φίλτρα αερίων και φίλτρα συνδυασμένα — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	19.2.1992
CEN	EN 142:1989	Προστατευτικές αναπνευστικές συσκευές — εξαρτήματα στόματος — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	19.2.1992
CEN	EN 143:1990	Συσκευές προστασίας αναπνοής — φίλτρα σωματιδίων — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	19.9.1992
CEN	EN 144-1:1991	Συσκευές προστασίας αναπνοής — βαλβίδες κυλίνδρων αερίου — σπειροειδείς συνδέσεις παρεμβολής	19.9.1992
CEN	EN 144-2:1998	Μέσα προστασίας της αναπνοής — Βαλβίδες φιάλης αερίου — Μέρος 1: συνδέσεις εξόδου	4.6.1999
CEN	EN 145:1997	Συσκευές αναπνευστικές προστασίας, αυτόματες συσκευές κλειστού κυκλώματος οξυγόνου υπό πίεση — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	19.2.1998
CEN	EN 146:1991	Συσκευές προστασίας αναπνοής — συσκευές που λειτουργούν ως φίλτρα σωματιδίων, ενσωματωμένες σε κράνη ή κουκούλες — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	19.9.1992
CEN	EN 147:1991	Συσκευές προστασίας αναπνοής — συσκευές που λειτουργούν ως φίλτρα σωματιδίων, ενσωματωμένες σε μάσκες που κλαύπτουν όλο, το μισό, ή το ένα τέταρτο του προσώπου — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	19.9.1992
CEN	EN 148-1:1999	Προστατευτικές διατάξεις αναπνοής — σπειρώματα για εξαρτήματα προσώπου — Μέρος 1: σύνδεση πρότυπου σπειρώματος	4.6.1999
CEN	EN 148-2:1999	Προστατευτικές διατάξεις αναπνοής — σπειρώματα για εξαρτήματα προσώπου — Μέρος 2: σύνδεση κεντρικού σπειρώματος	4.6.1999
CEN	EN 148-3:1999	Προστατευτικές διατάξεις αναπνοής — σπειρώματα για εξαρτήματα προσώπου — Μέρος 3: σύνδεση σπειρώματος M 45 x 3	4.6.1999
CEN	EN 149:1991	Συσκευές προστασίας αναπνοής — σπειρώματα — σύνδεση αγγλικού σπειρώματος	19.9.1992
CEN	EN 165:1995	Ατομική προστασία ματιών — λεξιλόγιο	15.5.1996
CEN	EN 166:1995	Μέσα ατομικής προστασίας ματιών — προδιαγραφές	3.12.1996
CEN	EN 167:1995	Μέσα ατομικής προστασίας ματιών — μέθοδοι οπτικών δοκιμών	10.10.1996
CEN	EN 168:1995	Μέσα ατομικής προστασίας ματιών — μέθοδοι μη οπτικών δοκιμών	10.10.1996
CEN	EN 169:1992	Μέσα ατομικής προστασίας ματιών — φίλτρα για συγκόλληση και σχετικές εργασίες — προδιαγραφές μετάδοσης και συνιστώμενη χρήση	23.12.1993
CEN	EN 170:1992	Μέσα ατομικής προστασίας ματιών — φίλτρα υπεριώδους ακτινοβολίας — απαιτήσεις μετάδοσης και συστάσεις για χρήση	23.12.1993
CEN	EN 171:1992	Μέσα ατομικής προστασίας ματιών — φίλτρα υπέρυθρης ακτινοβολίας — απαιτήσεις μετάδοσης και συστάσεις για χρήση	23.12.1993
CEN	EN 172:1994	Μέσα ατομικής προστασίας ματιών — φίλτρα ηλιακής θάμβωσης για βιομηχανική χρήση	15.5.1996

ESO (1)	Αριθμός αναφοράς	Τίτλος των εναρμονισμένων προτύπων	Πρώτη δημοσίευση (EE) (2)
CEN	EN 172/A1:2000	Μέσα ατομικής προστασίας ματιών — φίλτρα ηλιακής θάμβωσης για βιομηχανική χρήση	4.7.2000
CEN	EN 174:1996	Ατομική προστασία ματιών — προστατευτικά γυαλιά σκί για χιονοδρομική κατάβαση	13.6.1998
CEN	EN 175:1997	Μέσα ατομικής προστασίας — εξοπλισμός προστασίας ματιών και προσώπου κατά τη διάρκεια συγκολλήσεως και συναφών διεργασιών	19.2.1998
CEN	EN 207:1998	Ατομική προστασία οφθαλμού — ηθμοί και διατάξεις προφύλαξης των οφθαλμών από ακτινοβολίες λέιζερ (ομματουάγια προστασίας από ακτίνες λέιζερ)	21.11.1998
CEN	EN 208:1998	Ατομική προστασία οφθαλμού — ομματουάγια προστασίας για τις εργασίες ρύθμισης των λέιζερ και των συστημάτων λέιζερ (ομματουάγια) ρύθμισης λέιζερ)	21.11.1998
CEN	EN 250:2000	Αναπνευστικός εξοπλισμός — αυτοτελής συσκευή καταδύσεως συμπιεσμένου αέρα ανοικτού κυκλώματος — απαιτήσεις ασφαλείας, δοκιμή, σήμανση	8.6.2000
CEN	EN 269:1994	Αναπνευστικές προστατευτικές διατάξεις — συσκευές αναπνοής παροχής συμπιεσμένου καθαρού αέρα με ενσωματωμένη καλύπτρα — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	16.12.1994
CEN	EN 270:1994	Προστατευτικές αναπνευστικές διατάξεις — συσκευές αναπνοής με γραμμική συμπιεσμένου αέρα με ενσωματωμένη καλύπτρα — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	30.8.1995
CEN	EN 270/A1:2000	Προστατευτικές αναπνευστικές διατάξεις — συσκευές αναπνοής με γραμμική συμπιεσμένου αέρα με ενσωματωμένη καλύπτρα — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	8.6.2000
CEN	EN 271:1995	Προστατευτικές αναπνευστικές διατάξεις — συσκευές αναπνοής με γραμμική συμπιεσμένου αέρα με τη βοήθεια αντλίας παροχής καθαρού αέρα με ενσωματωμένη καλύπτρα για εργασίες αμβολής — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	12.1.1996
CEN	EN 271/A1:2000	Προστατευτικές αναπνευστικές διατάξεις — συσκευές αναπνοής με γραμμική συμπιεσμένου αέρα με τη βοήθεια αντλίας παροχής καθαρού αέρα με ενσωματωμένη καλύπτρα για εργασίες αμβολής — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	8.6.2000
CEN	EN 340:1993	Ενδυμασία προστασίας — γενικές απαιτήσεις	16.12.1994
CEN	EN 341:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — συσκευές κατάβασης	23.12.1993
CEN	EN 341/A1:1996	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — συσκευές κατάβασης	6.11.1998
CEN	EN 344:1992	Απαιτήσεις και μέθοδοι δοκιμής για υποδήματα ασφαλείας προστασία και εργασίας για επαγγελματική χρήση	23.12.1993
CEN	EN 344/A1:1997	Απαιτήσεις και μέθοδοι δοκιμών για υποδήματα επαγγελματικής χρήσης, τύπων ασφαλείας, προστασίας και εργασίας	19.2.1998
CEN	EN 344-2:1996	Υποδήματα ασφαλείας προστασίας και εργασίας για επαγγελματική χρήση — Μέρος 2: πρόσθετες απαιτήσεις και μέθοδοι δοκιμής	3.12.1996
CEN	EN 345:1992	Προδιαγραφή για υποδήματα ασφαλείας υποδημάτων επαγγελματικής χρήσης	23.12.1993
CEN	EN 345/A1:1997	Προδιαγραφή για υποδήματα ασφαλείας επαγγελματικής χρήσης	19.2.1998
CEN	EN 345-2:1996	Υποδήματα επαγγελματικής χρήσης τύπου ασφαλείας — Μέρος 2: πρόσθετες προδιαγραφές	3.12.1996

ESO (1)	Αριθμός αναφοράς	Τίτλος των εναρμονισμένων προτύπων	Πρώτη δημοσίευση (EE) (2)
CEN	EN 346:1992	Προδιαγραφή προστατευτικών υποδημάτων επαγγελματικής χρήσης	23.12.1993
CEN	EN 346/A1:1997	Προδιαγραφή για υποδήματα τύπου προστασίας επαγγελματικής χρήσης	19.2.1998
CEN	EN 346-2:1996	Υποδήματα επαγγελματικής χρήσης τύπου προστασίας — Μέρος 2: πρόσθετες προδιαγραφές	3.12.1996
CEN	EN 347:1992	Προδιαγραφή υποδημάτων εργασίας επαγγελματικής χρήσης	23.12.1993
CEN	EN 347/A1:1997	Προδιαγραφή για υποδήματα τύπου εργασίας επαγγελματικής χρήσης	19.2.1998
CEN	EN 347-2:1996	Υποδήματα τύπου εργασίας επαγγελματικής χρήσης — Μέρος 2: πρόσθετες προδιαγραφές	14.6.1997
CEN	EN 348:1992	Προστατευτική ενδυμασία — μέθοδος δοκιμής: προσδιορισμός συμπεριφοράς των υλικών σε πρόσκρουση μικρών πιτσιλιών λιωμένου μετάλλου	23.12.1993
CEN	EN 352-1:1993	Ωτασπίδες — απαιτήσεις ασφαλείας και δοκιμές — Μέρος 1: προστατευτικά αυτιού	23.12.1993
CEN	EN 352-2:1993	Ωτασπίδες — απαιτήσεις ασφαλείας και δοκιμές — Μέρος 2: βύσματα αυτιού	23.12.1993
CEN	EN 352-3:1996	Μέσα προστασίας της ακοής — απαιτήσεις ασφαλείας και δοκιμές — Μέρος 3: ωτασπίδες επί βιομηχανικού κράνους ασφαλείας	14.6.1997
CEN	EN 353-1:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — Μέρος 1: ανασχέτες πτώσης καθοδηγούμενου τύπου σε δύσκαμπτη γραμμή επαγκίστρωσης	23.12.1993
CEN	EN 353-2:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — Μέρος 2: ανασχέτες πτώσης καθοδηγούμενου τύπου σε εύκαμπτη γραμμή επαγκίστρωσης	23.12.1993
CEN	EN 354:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — αναδέτες	23.12.1993
CEN	EN 355:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — απορροφητές ενέργειας	23.12.1993
CEN	EN 358:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για θέσεις εργασίας και αποφυγή πτώσεων από ύψος — συστήματα θέσεων εργασίας	23.12.1993
CEN	EN 360:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — ανασχέτες πτώσης ανασταλτικού τύπου	23.12.1993
CEN	EN 361:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — μάντες πρόσδεσης σώματος	23.12.1993
CEN	EN 362:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — συνδετήρες	23.12.1993
CEN	EN 363:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — συστήματα αναχαίτισης πτώσεων	23.12.1993
CEN	EN 364:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — μέθοδοι δοκιμών	23.12.1993
CEN	EN 365:1992	Μέσα ατομικής προστασίας για πτώση από ύψος — γενικές απαιτήσεις οδηγιών για χρήση και σήμανση	23.12.1993
CEN	EN 366:1993	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία από θερμότητα και φωτιά — μέθοδος δοκιμής — αξιολόγηση υλικών και συναρμολογμένων υλικών κατά την έκθεση σε πηγή θερμότητας με ακτινοβολία	16.12.1994

ESO (1)	Αριθμός αναφοράς	Τίτλος των εναρμονισμένων προτύπων	Πρώτη δημοσίευση (EE) (2)
CEN	EN 367:1992	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία από τη θερμότητα και φωτιά — μέθοδος προσδιορισμού μετάδοσης θερμότητας από έκθεση σε φλόγα	23.12.1993
CEN	EN 368:1992	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία έναντι χημικών υγρών — αντίσταση των υλικών από τη διείσδυση υγρών	23.12.1993
CEN	EN 369:1993	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία από χημικά υγρά — μέθοδος δοκιμής: αντίσταση υλικών στη διαπέραση υγρών	23.12.1993
CEN	EN 371:1992	Προστατευτικές αναπνευστικές συσκευές — φίλτρα αερίων ΑΧ και συνδυαζόμενα φίλτρα για οργανικές ενώσεις χαμηλού σημείου ζέσεως — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	23.12.1993
CEN	EN 372:1992	Προστατευτικές αναπνευστικές συσκευές — φίλτρα αερίων SX και συνδυαζόμενα φίλτρα για ειδικές ενώσεις — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	23.12.1993
CEN	EN 373:1993	Προστατευτική ενδυμασία — αξιολόγηση ανθεκτικότητας υλικών σε πισίλισμα μετάλλου	23.12.1993
CEN	EN 374-1:1994	Γάντια προστασίας από χημικά και μικροοργανισμούς — Μέρος 1: ορολογία και απαιτήσεις λειτουργίας	16.12.1994
CEN	EN 374-2:1994	Γάντια προστασίας από χημικά και μικροοργανισμούς — Μέρος 2: προσδιορισμός της αντίστασης στη διείσδυση	16.12.1994
CEN	EN 374-3:1994	Γάντια προστασίας από χημικά και μικροοργανισμούς — Μέρος 3: προσδιορισμός της αντίστασης στη διαπερατότητα από χημικά	16.12.1994
CEN	EN 379:1994	Προδιαγραφή για φίλτρα συγκόλλησης με διακόπτη φωτεινής διαπερατότητας και φίλτρα συγκόλλησης με διπλή φωτεινή διαπερατότητα	16.12.1994
CEN	EN 379/A1:1998	Προδιαγραφή για φίλτρα συγκόλλησης με διακόπτη φωτεινής διαπερατότητας και φίλτρα συγκόλλησης με διπλή φωτεινή διαπερατότητα	6.11.1998
CEN	EN 381-1:1993	Προστατευτική ενδυμασία για χρήσεις αλυσοπριόνων χειρός — Μέρος 1: εξοπλισμός δοκιμής για τη δοκιμασία αντοχής σε κοπή από αλυσοπρίονο	23.12.1993
CEN	EN 381-2:1995	Προστατευτική ενδυμασία για χρήσεις αλυσοπριόνων χειρός — Μέρος 2: μέθοδοι δοκιμών για προστατευτικά μέσα των κάτω άκρων	12.1.1996
CEN	EN 381-3:1996	Προστατευτική ενδυμασία για χρήσεις αλυσοπριόνων χειρός — Μέρος 3: μέθοδοι δοκιμών για υποδήματα	10.10.1996
CEN	EN 381-4:1999	Προστατευτική ενδυμασία για χρήσεις αλυσοπριόνων χειρός — Μέρος 4: μέθοδοι δοκιμής προστατευτικών για αλυσοπρίονα	16.3.2000
CEN	EN 381-5:1995	Προστατευτική ενδυμασία για χρήσεις αλυσοπριόνων χειρός — Μέρος 5: απαιτήσεις για προστατευτικά μέσα των κάτω άκρων	12.1.1996
CEN	EN 381-7:1999	Προστατευτική ενδυμασία για χρήσεις αλυσοπριόνων χειρός — Μέρος 7: απαιτήσεις προστατευτικών γαντιών για αλυσοπρίονα	16.3.2000
CEN	EN 381-8:1997	Προστατευτική ενδυμασία για χρήσεις αλυσοπριόνων χειρός — Μέρος 8: μέθοδοι δοκιμής περικνημίδων προστασίας για χρήση αλυσοπριόνων	18.10.1997
CEN	EN 381-9:1997	Προστατευτική ενδυμασία για χρήσεις αλυσοπριόνων χειρός — Μέρος 9: απαιτήσεις περικνημίδων προστασίας για χρήση αλυσοπριόνων	18.10.1997

ESO (1)	Αριθμός αναφοράς	Τίτλος των εναρμονισμένων προτύπων	Πρώτη δημοσίευση (EE) (2)
CEN	EN 388:1994	Προστατευτικά γάντια για μηχανικούς κινδύνους	16.12.1994
CEN	EN 393:1993	Υποδύτες προστασίας και φουσκωτά μέσα ατομικής διάσωσης — σωσίβια 50 N	16.12.1994
CEN	EN 393/A1:1998	Υποδύτες προστασίας και φουσκωτά μέσα ατομικής διάσωσης — σωσίβια 50 N	6.11.1998
CEN	EN 394:1993	Υποδύτες προστασίας και φουσκωτά μέσα ατομικής διάσωσης — εξαρτήματα	16.12.1994
CEN	EN 395:1993	Υποδύτες προστασίας και φουσκωτά μέσα ατομικής διάσωσης — σωσίβια 100 N	16.12.1994
CEN	EN 395/A1:1998	Υποδύτες προστασίας και φουσκωτά μέσα ατομικής διάσωσης — σωσίβια 100 N	11.6.1998
CEN	EN 396:1993	Υποδύτες προστασίας και φουσκωτά μέσα ατομικής διάσωσης — σωσίβια 150 N	16.12.1994
CEN	EN 396/A1:1998	Υποδύτες προστασίας και φουσκωτά μέσα ατομικής διάσωσης — σωσίβια 150 N	6.11.1998
CEN	EN 397:1995	Βιομηχανικά κράνη ασφαλείας	12.1.1996
CEN	EN 399:1993	Υποδύτες προστασίας και φουσκωτά μέσα ατομικής διάσωσης — σωσίβια 275 N	16.12.1994
CEN	EN 399/A1:1998	Υποδύτες προστασίας και φουσκωτά μέσα ατομικής διάσωσης — σωσίβια 275 N	6.11.1998
CEN	EN 400:1993	Αναπνευστικές προστατευτικές συσκευές για αυτοδιάσωση — αυτόνομες αναπνευστικές συσκευές κλειστού κυκλώματος — συσκευές διαφυγής πεπιεσμένου οξυγόνου — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	23.12.1993
CEN	EN 401:1993	Αναπνευστικές προστατευτικές συσκευές για αυτοδιάσωση — αυτόνομες αναπνευστικές συσκευές κλειστού κυκλώματος — συσκευές διαφυγής χημικού οξυγόνου (KO ₂) — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	23.12.1993
CEN	EN 402:1993	Προστατευτικές συσκευές αναπνοής για εκκένωση — αυτόνομες αναπνευστικές συσκευές ανοικτού κυκλώματος συμπιεσμένου αέρα με πλήρη μάσκα προσώπου ή με συναρμολόγηση επιστομίου — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	16.12.1994
CEN	EN 403:1993	Αναπνευστικές προστατευτικές συσκευές για αυτοδιάσωση — συσκευές διηθήσεως με καλύπτρα για αυτοδιάσωση από πυρκαγιά — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	23.12.1993
CEN	EN 404:1993	Συσκευές αναπνευστικής προστασίας κατά την εκκένωση — συσκευές εκκένωσης με ηθμό — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	16.12.1994
CEN	EN 405:1992	Αναπνευστικές προστατευτικές συσκευές — μισές μάσκες με φίλτρο και βαλβίδα για προστασία έναντι αερίων ή αερίων και σωματιδίων — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	23.12.1993
CEN	EN 407:1994	Γάντια προστασίας από θερμικούς κινδύνους (θερμότητα ή/και φλόγα)	16.12.1994
CEN	EN 412:1993	Ποδιές προστασίας κατά τη χρήση μαχαιρών χειρός	23.12.1993
CEN	EN 420:1994	Γενικές απαιτήσεις για γάντια	16.12.1994
CEN	EN 421:1994	Χειρόκτια προστασίας από τις ιονίζουσες ακτινοβολίες και τη ραδιενέργεια	16.12.1994

ESO (1)	Αριθμός αναφοράς	Τίτλος των εναρμονισμένων προτύπων	Πρώτη δημοσίευση (EE) (2)
CEN	EN 443:1997	Κράνη πυροσβεστών	19.2.1998
CEN	EN 458:1993	Ωτοασπίδες — συστάσεις για επιλογή, χρήση, φροντίδα και συντήρηση — έγγραφο οδηγιών	16.12.1994
CEN	EN 463:1994	Προστατευτική ενδυμασία έναντι χημικών υγρών — μέθοδος δοκιμής: προσδιορισμός της αντίστασης στη διείσδυση εκτοξευόμενου υγρού (δοκιμή εκτόξευσης)	16.12.1994
CEN	EN 464:1994	Προστατευτική ενδυμασία έναντι χημικών υγρών και αερίων περιλαμβανομένων των αερολυμάτων και των στερεών σωματιδίων — μέθοδος δοκιμής: Προσδιορισμός της στεγανότητας των αεροστεγών ενδυμασιών (δοκιμή εσωτερικής πίεσης)	16.12.1994
CEN	EN 465:1995	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία από χημικά υγρά — απαιτήσεις απόδοσης — Προστατευτικές στολές με στεγανούς από spray συνδέσμους ανάμεσα σε διαφορετικά τμήματα της προστατευτικής στολής (εξοπλισμός τύπου 4)	12.1.1996
CEN	EN 465/A1:1998	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία από χημικά υγρά — απαιτήσεις απόδοσης — Προστατευτικές στολές με στεγανούς από spray συνδέσμους ανάμεσα σε διαφορετικά τμήματα της προστατευτικής στολής (εξοπλισμός τύπου 4)	4.6.1999
CEN	EN 466:1995	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία από χημικά υγρά — απαιτήσεις απόδοσης — Προστατευτική ενδυμασία από χημικά με στεγανούς από υγρά συνδέσμους ανάμεσα σε διαφορετικά τμήματα της ενδυμασίας (εξοπλισμός τύπου 3)	12.1.1996
CEN	EN 466/A1:1998	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία από χημικά υγρά — απαιτήσεις απόδοσης — Προστατευτική ενδυμασία από χημικά με στεγανούς από υγρά συνδέσμους ανάμεσα σε διαφορετικά τμήματα της ενδυμασίας (εξοπλισμός τύπου 3)	4.6.1999
CEN	EN 467:1995	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία από χημικά υγρά — απαιτήσεις απόδοσης για φόρμες που παρέχουν προστασία των μερών του σώματος από χημικά	14.6.1997
CEN	EN 467/A1:1998	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία από χημικά υγρά — απαιτήσεις απόδοσης για φόρμες που παρέχουν προστασία των μερών του σώματος από χημικά	4.6.1999
CEN	EN 468:1994	Προστατευτική ενδυμασία έναντι χημικών υγρών — μέθοδος δοκιμής: προσδιορισμός της αντίστασης στη διείσδυση με ψεκασμό (δοκιμή ψεκασμού)	16.12.1994
CEN	EN 469:1995	Προστατευτική ενδυμασία για πυροσβέστες — απαιτήσεις και μέθοδοι δοκιμής για προστατευτική ενδυμασία για πυρόσβεση	15.5.1996
CEN	EN 470-1:1995	Προστατευτική ενδυμασία για χρήση σε συγκολλήσεις και σχετικές διεργασίες — Μέρος 1: γενικές απαιτήσεις	12.1.1996
CEN	EN 470-1/A1:1998	Προστατευτική ενδυμασία για χρήση σε συγκολλήσεις και σχετικές διεργασίες — Μέρος 1: γενικές απαιτήσεις	13.6.1998
CEN	EN 471:1994	Ενδυμασία προειδοποίησης υψηλής ορατότητας	16.12.1994
CEN	EN 510:1993	Προδιαγραφή προστατευτικής ενδυμασίας για χρήση όπου υπάρχει κίνδυνος εμπλοκής με κινούμενα μέρη	16.12.1994
CEN	EN 511:1994	Γάντια προστασίας από το κρύο	16.3.2000
CEN	EN 530:1994	Αντοχή στη φθορά εκ τριβής των υλικών των ενδυμάτων προστασίας — μέθοδοι δοκιμής	30.8.1995

ESO (1)	Αριθμός αναφοράς	Τίτλος των εναρμονισμένων προτύπων	Πρώτη δημοσίευση (EE) (2)
CEN	EN 531:1998	Προστατευτική ενδυμασία για εργαζόμενους στη βιομηχανία εκτιθέμενους στη θερμότητα (εξαιρείται ο ρουχισμός των πυροσβεστών και των συγκολλητών)	6.11.1998
CEN	EN 531/A1:1998	Προστατευτική ενδυμασία για εργαζόμενους εκτιθέμενους στη θερμότητα	4.6.1999
CEN	EN 532:1994	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία από θερμότητα και φλόγα — μέθοδος δοκιμής για διάδοση περιορισμένης φλόγας	12.1.1996
CEN	EN 533:1997	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία έναντι θερμότητα και φλόγας— υλικά και συνδυασμοί υλικών με περιορισμένη διάδοση φλόγας	14.6.1997
CEN	EN 568:1997	Εξοπλισμός ορειβασίας — αγκυρώσεις πάγου — απαιτήσεις ασφαλείας και μέθοδοι δοκιμών	14.6.1997
CEN	EN 659:1996	Γάντια προστασίας για πυροσβέστες	10.10.1996
CEN	EN 702:1994	Προστατευτική ενδυμασία — προστασία από θερμότητα και φωτιά — μέθοδος δοκιμής — προσδιορισμός της μεταφερόμενης διά επαφής θερμότητας διά μέσου των προστατευτικών ενδυμασιών ή των υλικών τους	12.1.1996
CEN	EN 795:1996	Προστασία έναντι πτώσεων από ύψος — διατάξεις αγκύρωσης — απαιτήσεις και δοκιμές	12.2.2000

Προειδοποίηση: Η παρούσα δημοσίευση δεν αφορά στα μέσα που περιγράφονται στις κατηγορίες Α (δομικές άγκυρες), Γ (διατάξεις αγκύρωσης με εύκαμπτα οριζόντια στηρίγματα ασφαλείας) και Δ (διατάξεις αγκύρωσης με άκαμπτες οριζόντιες σιδηροτροχιές ασφαλείας), που αναφέρονται στις ακόλουθες παραγράφους: 3.13.1, 3.13.3, 3.13.4, 4.3.1, 4.3.3, 4.3.4, 5.2.1, 5.2.2, 5.2.4, 5.2.5, 5.3.2 (όσον αφορά στην κατηγορία Α1), 5.3.3, 5.3.4, 5.3.5, 6 (όσον αφορά στις κατηγορίες Α, Γ και Δ), στο παράρτημα Α (παραγράφοι Α.2, Α.3, Α.5 και Α.6), παράρτημα Β, παράρτημα ΖΑ (όσον αφορά στις κατηγορίες Α, Γ και Δ) για τα οποία δεν προβλέπεται συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 89/686/ΕΟΚ.

CEN	EN 812:1997	Βιομηχανικά καλύμματα κεφαλής έναντι χτυπήματος	19.2.1998
CEN	EN 813:1997	Μέσα ατομικής προστασίας για πρόληψη πτώσης από ύψος — εξαρτήσεις σε καθιστή θέση	14.6.1997
CEN	EN 863:1995	Προστατευτική ενδυμασία — μηχανικές ιδιότητες — μέθοδος δοκιμής: αντίσταση σε διατρήση	15.5.1996
CEN	EN 892:1996	Εξοπλισμός ορειβασίας — δυναμικά σχοινιά ορειβασίας — απαιτήσεις ασφαλείας και μέθοδοι δοκιμής	14.6.1997
CEN	EN 958:1996	Εξοπλισμός ορειβασίας — συστήματα απορρόφησης ενέργειας για χρήση σε αναρρίχηση με εξοπλισμένη διαδρομή — απαιτήσεις ασφαλείας και μέθοδοι δοκιμών	14.6.1997
CEN	EN 960:1994	Ομοιώματα κεφαλής για χρήση σε δοκιμές στα κράνη προστασίας	15.5.1996
CEN	EN 960/A1:1998	Ομοιώματα κεφαλής για χρήση σε δοκιμές προστατευτικών κρανών	6.11.1998
CEN	EN 966:1996	Κράνη για αεραθλήματα	10.10.1996
CEN	EN 966/A1:2000	Κράνη για αεραθλήματα	4.7.2000
CEN	EN 967:1996	Μέσα προστασίας κεφαλής για παίκτες hockey επί πάγου	14.6.1997
CEN	EN 1061:1996	Μέσα προστασίας της αναπνοής για διαφυγή — αυτόνομη αναπνευστική συσκευή κλειστού κυκλώματος — συσκευές διαφυγής χημικώς δεσμευμένου οξυγόνου (NaClO ₃) — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	14.6.1997
CEN	EN 1073-1:1998	Προστατευτική ενδυμασία έναντι ραδιενεργού μόλυνσης — Μέρος 1: απαιτήσεις δοκιμής για αεριζόμενη προστατευτική ενδυμασία έναντι ραδιενεργού μόλυνσης από ραδιενεργά σωματίδια	6.11.1998

ESO (1)	Αριθμός αναφοράς	Τίτλος των εναρμονισμένων προτύπων	Πρώτη δημοσίευση (EE) (2)
CEN	EN 1077:1996	Κράνη για χιονοδρόμους	10.10.1996
CEN	EN 1078:1997	Κράνη για ποδηλάτες και για χρήστες τροχοπέδλων και πατινιών	14.6.1997
CEN	EN 1080:1997	Κρανή προστασίας από πρόσκρουση για μικρά παιδιά	14.6.1997
CEN	EN 1082-1:1996	Προστατευτική ενδυμασία — γάντια και προστατευτικά βραχιόνων έναντι κοψιμάτων και τρυπημάτων από μαχαίρια — Μέρος 1: συρμάτινα γάντια και προστατευτικά βραχιόνων	14.6.1997
CEN	EN 1095:1998	Εξάρτηση ασφαλείας καταστώματος και σχοινί ασφαλείας για χρήση σε σκάφη αναψυχής — απαιτήσεις ασφαλείας και μέθοδοι δοκιμής	6.11.1998
CEN	EN 1146:1997	Μέσα προστασίας της αναπνοής για αυτοδιάσωση — αυτόνομη αναπνευστική συσκευή πεπιεσμένου αέρα ανοικτού κυκλώματος με ενσωματωμένη κουκούλα (συσκευή διαφυγής πεπιεσμένου αέρα με κουκούλα) — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	14.6.1997
CEN	EN 1146/A1:1998	Μέσα προστασίας της αναπνοής για αυτοδιάσωση — αυτόνομη αναπνευστική συσκευή πεπιεσμένου αέρα ανοικτού κυκλώματος με ενσωματωμένη κουκούλα (συσκευή διαφυγής πεπιεσμένου αέρα με κουκούλα) — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	4.6.1999
CEN	EN 1146/A2:1999	Μέσα προστασίας της αναπνοής — αυτόνομες αναπνευστικές συσκευές πεπιεσμένου αέρα ανοικτού κυκλώματος με ενσωματωμένη κουκούλα (συσκευές πεπιεσμένου αέρα με κουκούλα για διαφυγή) — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	16.3.2000
CEN	EN 1149-1:1995	Προστατευτική ενδυμασία — ηλεκτροστατικές ιδιότητες — Μέρος 1: επιφανειακή ειδική αντίσταση (μέθοδοι οπτικών και απαιτήσεις)	10.10.1996
CEN	EN 1149-2:1997	Προστατευτική ενδυμασία — ηλεκτροστατικές ιδιότητες — Μέρος 2: μέθοδος δοκιμής για την μέτρηση της ηλεκτρικής αντίστασης δια μέσου ενός υλικού (αντίσταση διελεύσεως)	19.2.1998
CEN	EN 1150:1999	Προστατευτική ενδυμασία — ευκρινής ενδυμασία για μη επαγγελματική χρήση — μέθοδοι δοκιμής και απαιτήσεις	4.6.1999
CEN	EN 1384:1996	Κράνη για δραστηριότητες ιππασίας	14.6.1997
CEN	EN 1385:1997	Κράνη για κανό και αθλήματα σε τρεχούμενα νερά	13.6.1998
CEN	EN 1486:1996	Προστατευτική ενδυμασία για πυροσβέστες — μέθοδοι δοκιμής και απαιτήσεις ανακλαστικών ενδυμασιών για εξειδικευμένες περιπτώσεις πυρόσβεσης	3.12.1996
CEN	EN 1621-1:1997	Προστατευτική ενδυμασία μοτοσυκλετιστών έναντι μηχανικής κρούσης — Μέρος 1: απαιτήσεις και μέθοδοι δοκιμής για μέσα προστασίας έναντι κρούσεων	13.6.1998
CEN	EN 1731:1997	Μέσα προστασίας ματιών και προσώπου τύπου μεταλλικού πλέγματος για βιομηχανική και χρήση έναντι μηχανικών κινδύνων ή/και θερμότητας	14.6.1997
CEN	EN 1731/A1:1997	Μέσα προστασίας ματιών και προσώπου τύπου μεταλλικού πλέγματος για βιομηχανική και χρήση έναντι μηχανικών κινδύνων ή/και θερμότητας	13.6.1998
CEN	EN 1809:1997	Εξαρτήματα κατάδυσης — αντισταθμιστές άνωσης — απαιτήσεις λειτουργικότητας και ασφάλειας, μέθοδοι δοκιμής	13.6.1998
CEN	EN 1835:1999	Μέσα προστασίας της αναπνοής — αναπνευστικές συσκευές δικτύου πεπιεσμένου αέρα ελαφρού τύπου με ενσωματωμένο κράνος ή κουκούλα — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	8.6.2000

ESO (1)	Αριθμός αναφοράς	Τίτλος των εναρμονισμένων προτύπων	Πρώτη δημοσίευση (EE) (2)
CEN	EN 1836:1996	Μέσα ατομικής προστασίας ματιών — γυαλιά ηλίου και φίλτρα προστασίας από την ηλιακή ακτινοβολία για γενική χρήση	14.6.1997
CEN	EN 1868:1997	Μέσα ατομικής προστασίας έναντι πτώσεων από ύψος — κατάλογος ισοδύναμων όρων	18.10.1997
CEN	EN 1891:1998	Μέσα ατομικής προστασίας έναντι πτώσεων από ύψος — σχοινιά με επενδεδυμένο πυρήνα μικρού συντελεστή επιμήκυνσης	6.11.1998
CEN	EN 1938:1998	Μέσα προστασίας των οφθαλμών — γυαλιά-μάσκα για οδηγούς μοτοποδηλάτων και μοτοσυκλετών	4.6.1999
CEN	EN ISO 4869-2:1995	Ακουστική — προστατευτική ακοής — Μέρος 2: εκτίμηση της αποτελεσματικότητας επιπέδων A σταθμισμένων ηχητικών πιέσεων κατά τη χρήση των προστατευτικών ακοής (ISO 4869-2:1994)	15.5.1996
CEN	EN ISO 10819:1996	Μηχανικές δονήσεις και κρούσεις — δονήσεις στο χέρι — μέθοδος μέτρησης και αξιολόγησης της μεταδοτικότητας των δονήσεων από τα γάντια στην παλάμη του χεριού (ISO 10819:1996)	3.12.1996
CEN	EN 12083:1998	Μέσα προστασίας της αναπνοής — φίλτρα με αναπνευστικούς σωλήνες (φίλτρα μη συγκρατούμενα στη μάσκα) — φίλτρα σωματιδίων, φίλτρα αερίου και φίλτρα συνδυασμού — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	4.7.2000
CEN	EN 12270:1998	Εξοπλισμός ορειβασίας — υποστάτες — απαιτήσεις ασφαλείας και μέθοδοι δοκιμής	16.3.2000
CEN	EN 12275:1998	Εξοπλισμός ορειβασίας — σύνδεσμοι — απαιτήσεις ασφαλείας και μέθοδοι δοκιμής	16.3.2000
CEN	EN 12277:1998	Εξοπλισμός ορειβασίας — εξαρτήσεις — απαιτήσεις ασφαλείας και μέθοδοι δοκιμής	6.11.1998
CEN	EN 12278:1998	Εξοπλισμός ορειβασίας — τροχαλίες — απαιτήσεις ασφαλείας και μέθοδοι δοκιμής	6.11.1998
CEN	EN 12419:1999	Μέσα προστασίας της αναπνοής — αναπνευστικές συσκευές δικτύου πεπιεσμένου αέρα ελαφρού τύπου με μάσκα ολόκληρου προσώπου, ημίσεως προσώπου και ενός τετάρτου — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	5.11.1999
CEN	EN 12568:1998	Μέσα προστασίας ποδιών — απαιτήσεις και μέθοδοι δοκιμής για προστατευτικά καλύματα δακτύλων και για μεταλλικά ένθετα ανθεκτικά σε διάτρηση	6.11.1998
CEN	EN 12628:1999	Εξαρτήματα κατάδυσης — συσκευές συνδυασμού πλευστότητας και διάσωσης — απαιτήσεις λειτουργίας και ασφαλείας μεθodoι δοκιμής	4.7.2000
CEN	EN 12941:1998	Μέσα προστασίας της αναπνοής — συσκευές υποβοηθούμενου φιλτραρίσματος με κράνος ή κουκούλα — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	4.6.1999
CEN	EN 12942:1998	Μέσα προστασίας της αναπνοής — υποβοηθούμενες συσκευές διηθήσεως με ενσωματωμένες μάσκες ολόκληρου προσώπου, ημίσεως προσώπου ή ενός τετάρτου — απαιτήσεις, δοκιμές, σήμανση	4.6.1999
CEN	EN ISO 13997:1999	Προστατευτική ενδυμασία — μηχανικές ιδιότητες — προσδιορισμός της αντίστασης έναντι κοπής με αιχμηρά αντικείμενα (ISO 13997:1999)	4.7.2000
CEN	EN ISO 14460:1999	Προστατευτική ενδυμασία για οδηγούς αυτοκινήτων αγώνων — προστασία έναντι θερμότητας και φλόγας — απαιτήσεις απόδοσης και μέθοδοι δοκιμής (ISO 14460:1999)	16.3.2000

ESO ⁽¹⁾	Αριθμός αναφοράς	Τίτλος των εναρμονισμένων προτύπων	Πρώτη δημοσίευση (EE) ⁽²⁾
CEN	EN 24869-1:1992	Ακουστική — προστατευτική ακοής — Μέρος 1: υποκειμενικές μέθοδοι για τη μέτρηση της εξασθένησης του ήχου (ISO 4869-1:1990)	16.12.1994
CEN	EN 24869-3:1993	Ακουστική — προστατευτική ακοής — Μέρος 3: απλοποιημένη μέθοδος για την μέτρηση της μείωσης του ήχου με προστατευτικά ακοής τύπου ωτασπίδων για το σκοπό ελέγχου ποιότητας (ISO/TR 4869-3:1989)	16.12.1994
Cenelec	EN 50237:1997	Γάντια με μηχανική προστασία για ηλεκτρικούς σκοπούς	4.6.1999
Cenelec	EN 50286:1999	Ενδυμασία προστασίας με ηλεκτρική μόνωση για εγκαταστάσεις υψηλής τάσης	16.3.2000
Cenelec	EN 50321:1999	Ηλεκτρικώς μονωμένα υποδήματα για εργασία σε εγκαταστάσεις χαμηλής τάσης	16.3.2000
Cenelec	EN 60743:1996	Ορολογία για εργαλεία και εξοπλισμό που θα χρησιμοποιηθεί σε εργασίες υπό τάση (IEC 60743:1983 + IEC 60743/A1:1995)	4.6.1999
Cenelec	EN 60895:1996	Αγώγιμος ρουχισμός για εργασίες υπό τάση μέχρι και 800 kV ονομαστική τάση εναλλασσόμενου ρεύματος (IEC 60895:1987 — τροποποιημένο)	4.6.1999
Cenelec	EN 60903:1992	Προδιαγραφή για γάντια από μονωτικό υλικό για εργασίες υπό τάση (IEC 60903:1988 — τροποποιημένο)	4.6.1999
Cenelec	EN 60903/A11:1997	Προδιαγραφή για γάντια από μονωτικό υλικό για εργασίες υπό τάση	4.6.1999
Cenelec	EN 60984:1992	Χιτώνια από μονωτικό υλικό για εργασίες υπό τάση (IEC 60984:1990 — τροποποιημένο)	4.6.1999
Cenelec	EN 60984/A11:1997	Χιτώνια από μονωτικό υλικό για εργασίες υπό τάση	4.6.1999

⁽¹⁾ OEN: (EOT) Ευρωπαϊκοί Οργανισμοί Τυποποίησης.

— CEN: Rue de Stassart 36, B-1050 Βρυξέλλες, τηλέφωνο (32-2) 519 68 11, φαξ (32-2) 519 68 19.

— CENELEC: Rue de Stassart 35, B-1050 Βρυξέλλες, τηλέφωνο (32-2) 519 68 71, φαξ (32-2) 519 69 19.

— ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, τηλέφωνο (33-4) 92 94 42 12, φαξ (33-4) 93 65 47 16.

⁽²⁾ Ημερομηνία μετά την οποία η χρησιμοποίηση του εν λόγω προτύπου διασφαλίζει ένα τεκμήριο συμμόρφωσης προς τις βασικές απαιτήσεις στις οποίες αναφέρεται.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

- Οιαδήποτε πληροφορία σχετικά με τη διαθεσιμότητα προτύπων διατίθεται είτε από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης είτε από τους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης των οποίων ο κατάλογος ⁽¹⁾ περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 38/34/EK ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/48/EK ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Η δημοσίευση των αναφορών στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* δεν συνεπάγεται ότι τα εν λόγω πρότυπα είναι διαθέσιμα σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες.
- Αυτός ο κατάλογος αντικαθιστά τους προηγούμενους καταλόγους που έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.
- Η Επιτροπή εξασφαλίζει την ενημέρωση του παρόντος καταλόγου.

⁽¹⁾ EE L 32 της 10.2.1996, σ. 32.

⁽²⁾ EE L 204 της 21.7.1998, σ. 37.

⁽³⁾ EE L 217 της 5.8.1998, σ. 18.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΙΚΕΛΙΑΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ ΟΡΥΧΕΙΩΝ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΘΕΡΜΙΑΣ

(2000/C 315/10)

Η εταιρεία Sarcis SpA που εδρεύει στο Παλέρμο, via Ugo La Malfa 169, και έχει αριθμό φορολογικού μητρώου 00155020820, με αίτησή της στις 18 Ιανουαρίου 2000 ζήτησε, βάσει του περιφερειακού νόμου της Σικελίας (ΠΝΣ) αριθ. 30 της 20ής Μαρτίου 1950 (ο οποίος καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον ΠΝΣ αριθ. 14 της 3ης Ιουλίου 2000 και δημοσιεύθηκε στο φύλλο της επίσημης εφημερίδας της περιφέρειας της Σικελίας αριθ. 32 της 7ης Ιουλίου 2000), την άδεια να διεξαγάγει μεταλλευτικές έρευνες υγρών και αέριων υδρογονανθράκων σε μια περιοχή ονομαζόμενη συμβατικά «Passo di Piazza», έκτασης 734,13 km², η οποία αφορά τους δήμους της Gela, Butera, Mazzarino και Niscemi της επαρχίας Caltanissetta S. Cono, S. Michele di Ganzaria, Caltagirone και Mazzarone της επαρχίας Catania· Piazza Armerina της επαρχίας Enna και Acate και Vittoria της επαρχίας Ragusa.

Η περίμετρος της περιοχής για την οποία ζητείται η άδεια ορίζεται από τις ευθείες γραμμές που ενώνουν τις κορυφές Α, Β, C, D, E, F, G, Η, I, L, M, και N, που ορίζονται ως ακολούθως:

A: Ανατολική γωνία της οικίας στην τοποθεσία «La Casa» σε υψόμετρο 430 m (νοτιοανατολικά της Contrada Rasalgone).

B: Βορειοανατολική γωνία της οικίας στην τοποθεσία «C. Angelico» σε υψόμετρο 450 m (δυτικά της πεδιάδας του Egoli).

G: Ανατολική γωνία της οικίας μεταξύ της τοποθεσίας «Conventazzo» και «C. Intorrella» σε υψόμετρο 332 m.

Δ: Σημείο σε υψόμετρο 276 m που αντιστοιχεί στην κορυφή της βορειοανατολικής γωνίας του οικισμού «C. Rizza» και συμπίπτει με την κορυφή Β στην αίτηση εκχώρησης της περιοχής «Piano Lupo».

E: Σημείο που αντιστοιχεί στο έβδομο χιλιόμετρο της οδού Acate—Caltagirone και συμπίπτει με την κορυφή C στην αίτηση εκχώρησης της περιοχής «Piano Lupo».

ΣΤ: Βορειοανατολική γωνία του νοτίου οικοδομήματος του οικισμού «Case Giudice» σε υψόμετρο 168 m που συμπίπτει με την κορυφή D στην αίτηση εκχώρησης της περιοχής «Piano Lupo».

Z: Ανατολική γωνία της οικίας στην τοποθεσία «C. Mustille» σε υψόμετρο 92 m, ανατολικά της Contrada Brancato (βορειοδυτικά της T. Ippari).

H: Σημείο ευρισκόμενο επί της ακτής, το οποίο ορίζεται από την προέκταση της ευθείας γραμμής που αρχίζει από το σημείο G και διέρχεται από την ανατολική γωνία του νεκροταφείου νότια του Scoglitti.

Θ: Σημείο ευρισκόμενο επί της ακτής, το οποίο ορίζεται από την προέκταση της ευθείας γραμμής που ενώνει τη βορειοανατολική γωνία της οικίας στην τοποθεσία «C. Zubia Nuona» (κορυφή L) με το 255 χιλιόμετρο του νοτιοδυτικού τμήματος της οδού ταχείας κυκλοφορίας Sicula αριθ. 115.

I: Βορειοανατολική γωνία της οικίας στην τοποθεσία «C. Zubia Nuona» σε υψόμετρο 101 m νοτιοανατολικά του σιδηροδρομικού σταθμού της Butera.

ΙΑ: Σημείο ευρισκόμενο στο 14ο χιλιόμετρο της οδού ανατολικά του Mazzarino, η οποία διερχόμενη από το Contrada Floresta συνδέεται με την οδό ταχείας κυκλοφορίας Sicula αριθ. 117.

ΙΒ: Δυτική γωνία της οικίας στην τοποθεσία «C. Tocco» σε υψόμετρο 513 m (δυτικά της Contrada Ciavarini).

Από την κορυφή Η έως την κορυφή I το όριο της άδειας αντιστοιχεί στην ακτογραμμή με άμπωτη.

Οι πράξεις της αίτησης έχουν κατατεθεί στην περιφερειακή υπηρεσία υδρογονανθράκων και γεωθερμίας, του περιφερειακού τμήματος ορυχείων, via Camilliani 87, I-90145 Παλέρμο, και μπορούν να τις συμβουλευθούν όλοι οι ενδιαφερόμενοι.

Η παρούσα κοινοποίηση θα δημοσιευθεί στην επίσημη εφημερίδα της περιφέρειας της Σικελίας και στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και, επί δέκα πέντε συνεχείς ημέρες, θα είναι ανηρτημένη στον πίνακα ανακοινώσεων των δήμων που προαναφέρθηκαν.

Τυχόν αντιρρήσεις μπορούν να υποβληθούν, κατά το χρονικό διάστημα ανάρτησης της παρούσας κοινοποίησης στους πίνακες ανακοινώσεων, στους δημάρχους των δήμων που προαναφέρθηκαν, ή και αργότερα στην υπηρεσία του περιφερειακού τμήματος ορυχείων.

4 Σεπτεμβρίου 2000.

III

(Πληροφορίες)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ανακοίνωση λήξης της προθεσμίας της πρόσκλησης υποβολής προτάσεων για συνοδευτικά μέτρα [έμμεσες δράσεις έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης (ΕΤΑ)] στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης με τίτλο «Πρωτόθληση της καινοτομίας και ενθάρρυνση της συμμετοχής μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) (1998–2002)»

(2000/C 315/11)

Μεγάλος αριθμός προτάσεων υψηλής ποιότητας ελήφθησαν για τις τελευταίες τέσσερις ημερομηνίες αξιολόγησης, βάσει της πρόσκλησης υποβολής προτάσεων για δράσεις που αφορούν τις «Οικονομικές και τεχνολογικές πληροφορίες» αριθ. 1999/C 112/05 ⁽¹⁾. Ο προϋπολογισμός που προβλέπεται για την πρόσκληση αυτή πρόκειται να εξαντληθεί σύμφωνα με την τελευταία σύνοδο αξιολόγησης (Ιούλιος 2000). Επομένως, δεν θα περισσέψουν κονδύλια για τη χρηματοδότηση συμπληρωματικών προτάσεων.

Η πρόσκληση υποβολής προτάσεων για δράσεις που αφορούν τις «Οικονομικές και τεχνολογικές πληροφορίες» αριθ. 1999/C 112/05 λήγει από την ημερομηνία αυτή, σύμφωνα με απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 2000 για την τροποποίηση του προγράμματος εργασίας ⁽²⁾, που εγκρίθηκε στις 18 Μαρτίου 1999 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 112 της 24.3.1999, σ. 35.

⁽²⁾ Απόφαση C(2000) 3171 της Επιτροπής (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ Απόφαση C(1999) 684 της Επιτροπής (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).